DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 201. Piątek, 2 (14) Września, 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.— Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.
dnia 1 (13) Września.

Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej udzielić raczył w dniu 30-ym sierpnia (11 września) r. b., następujące nagrody: Policmajstrowi oddziału 1-go podpułkownikowi *Hemplowi*, następny stopień pułkownika; policmajstrowi oddziału 3-go pułkownikowi *Kosińskiemu*, order św. Włodzimierza 3-ej klasy z mieczami nad orderem; młodszemu urzędnikowi do szczególnych poleceń przy oberpolicmajstrze miasta Warszawy, majorowi *Jankowskiemu*, następny stopień podpułkownika; komisarzom cyrkułowym: kapitanowi *Brodowskiemu*, porucznikowi *Klimowiczowi*, porucznikowi *Lukenbachowi*, starszemu oficerowi cyrkułu 3-go podporucznikowi *Leśniewskiemu*, następne stopnie; komisarzom cyrkułów: podpułkownikom: *Pfejfer*, *Rydzewskiemu*, komisarzowi przy drodze żelazne Warszawsko-Wiedeńskiej, majorowi *Bogatko*, order św. Stanisława 2-ej klasy: starszemu oficerowi cyrku- 9-go, porucznikowi *Dubickiemu*, order św. Anny klasy 3-ej.

Najjaśniejszy Pan, w d. 27 marca b. r., Najmiłościwiej raczył udzielić następujące nagrody za gorliwą służbę, sztabs i ober-oficerom oraz urzędnikom wojenno-policyjnych zarządów w królestwie polskiem: *Order św. Anny 2-ej klasy z Koroną:* byłemu pomocnikowi wojennego naczelnika lubelskiego wojennego oddziału, pułkownikowi jeneralnego sztabu *Sołłohubowi; św. Anny 2-ej klasy bez korony:* naczelnikom wojennym: powiatu warszawskiego, pułkownikowi *Zacharewiczowi*, powiatu rawskiego, majorowi *Wołodkiewiczowi*, powiatu łowickiego, kapitanowi *Mieszkinowi*, b. starszemu urzędnikowi zarządu b. płockiego oddziału wojennego, radcy dworu *Aksentjewowi*, b. naczelnikowi wojennemu powiatu przasnyskiego, pułkownikowi *Gorielowowi*, b. pomocnikowi naczelnika wojennego b. augustowskiego wojennego oddziału, podpułkownikowi jeneralnego sztabu *Tarasienkowowi*, naczelnikowi wojennemu linji kolei żelaznej od Kowna do Wierzbołowa, majorowi *von Vittinhof-Scheel 2-mu; św. Stanisława 2-ej klasy bez korony z mieczami nad orderem*, b. młodszemu urzędnikowi zarządu b. lubelskiego oddziału wojennego, sztabs-kapitanowi *Makłakowowi; św. Stanisława 2-ej klasy bez korony:* p. o. pomocnika naczelnika wojennego b. warszawskiego wojennego oddziału, sztabs-kapitanowi *Lindenbaumowi*, naczelnikom wojennym, powiatu włocławskiego, podpułkownikowi *Simonsowi*, powiatu piotrkowskiego, majorowi *Nikitinowi*, prezesowi komisji wojenno-sądowej przy byłym płockim wojennym oddziale, majorowi *Kobranowowi*, b. naczelnikowi wojennemu powiatu olkuskiego, podpułkownikowi *Leo*, naczelnikom wojennym: powiatu siedleckiego, majorowi *Kalińskiemu*, powiatu kalwaryjskiego, majorowi *Smielskiemu; św. Anny 3-ej klasy:* naczelnikom wojennym: rewiru włocławskiego, sztabs-rotmistrzowi *Puzanowowi*, rewiru gąbińskiego, sztabs-kapitanowi *Mieszkowskiemu*, rewiru łomiankowskiego, porucznikowi *Liszewowi*, rewiru kołbielskiego, porucznikowi *Parczewskiemu*, rewiru turkowskiego porucznikowi *Lwowiczowi*, rewiru zduńsko-wolskiego, porucznikowi *baronowi Rosenowi*, pracującemu przy zarządzie b. płockiego oddziału wojennego, sztabs-kapitanowi *Deszczyńskiemu*, naczelnikowi wojennemu rewiru wąchockiego, kapitanowi *Możańskiemu*, niegdyś przykomenderowanemu do zarządu wojennego naczelnika b. radomskiego oddziału do prac sądowych w przedmiocie politycznych przestępstw, sekretarzowi kolegjalnemu *Aleksandrowowi*, zostającemu w radomskiej komisji wojenno-sądowej do spraw przestępców politycznych, radcy honorowemu *Mojsiejewowi*, naczelnikowi wojennemu kąkolewnickiego rewiru, porucznikowi *Pisiewowi*, wojennemu policmajstrowi m. Lublina, sztabs-kapitanowi *Ostromęckiemu*, młodszemu członkowi czasowej wojenno-śledczej komisji przy Namiestniku królestwa polskiego podporucznikowi *Cugałowskiemu*, referentowi tejże komisji sztabs-kapitanowi *Stepanowowi; św. Stanisława 3-ej klasy:* naczelnikom wojennym rewirów: grójeckiego, porucznikowi *Putiato*, sochaczewskiego, porucznikowi *Falknerowi*, rawskiego, porucznikowi *Wołkowowi*, mszczonowskiego, podporucznikowi *Kałakuckiemu*, piotrkowskiego, podporucznikowi *Kumańskiemu*, radziejowskiego, podporucznikowi *Hulewiczowi*, gostyńskiego, podporucznikowi *Dunajewskiemu*, kaliskiego, porucznikowi *Molskiemu*, kłodawskiego, porucznikowi *Karaf-Korbutowi*, osiakowskiego, podporucznikowi *Osukinowi*, szadkowskiego, podporucznikowi *Fekkerowi*, krasnosielskiego, porucznikowi *Winokurowowi 2-mu*, płockiego, porucznikowi *Garbatowskiemu*, dobrzyńskiego, podporucznikowi *Kraśniańskiemu*, mławskiego podporucznikowi *Kruszyńskiemu*, ostrołęckiego podporucznikowi *Zubaczewskiemu*, dobrzyńskiego nad Wisłą, praporszczykowi *Kriegerowi*, stopnickiego, porucznikowi *Ejsmontowi*, kieleckiego, porucznikowi *Malinowskiemu*, pilickiego, porucznikowi *Kmitowi*, białobrzezkiego, porucznikowi *Nowickiemu*, słomnickiego, porucznikowi *Tatarinowowi*, klimowskiego, podporucznikowi *Michaleńce*, józefowskiego, porucznikowi *Sokalskiemu*, wysokorudzkiego, sztabs-kapitanowi *Czapłyginowi*, marjampolskiego, porucznikowi *Chudiakowowi*, simnowskiego, porucznikowi *Sołohubowi*, wyżajnskiego, porucznikowi *Kobalewskiemu*, kolnieńskiego, porucznikowi *Kremienieckiemu 2-mu*, należącemu do polowego sądu wojennego, urządzonego przy 15-ym Schlüsselburgskim pułku piechoty, sekretarzowi gubernialnemu *Konstantynowiczowi*, referentowi zarządu naczelnika wojennego powiatu przasnyskiego, porucznikowi *Wieliczkowskiemu*, członkom wojenno-śledczej komisji przy b. płockim wojennym oddziale, podporucznikom: *Sciepora* i *Iwacewiczowi*, referentowi tejże komisji, radcy honorowemu *Kowalence*, pracującemu przy zarządzie b. płockiego oddziału porucznikowi *Zawadzkiemu*, niegdyś przykomenderowanemu do zarządu naczelnika wojennego b. radomskiego oddziału do prac sądowych w przedmiocie politycznych przestępców, sekretarzowi gubernialnemu *Nekrasowowi*, zostającym w radomskiej wojenno-sądowej komisji do spraw politycznych przestępców: sekretarzowi gubernialnemu *Lichaczewskiemu* i kolegjalnemu regestratorowi *Żemczużynowi*, referentowi zarządu naczelnika wojennego powiatu łukowskiego, podporucznikowi *Wojnowiczowi*, referentowi suwalskiej wojenno-sądowej komisji, regestratorowi kolegjalnemu *Tokarewowi*, pracującemu w czasowej komisji wojenno-śledczej przy Namiestniku królestwa, podporucznikowi *Wizgałowowi*, pomocnikowi nadzorującego politycznych przestępców w 8-ym pawilonie Aleksandrowskiej cytadeli, porucznikowi *Gorzewskiemu 2-mu*, przykomenderowanemu do warszawskiej policji, porucznikowi *Rajko-Nikołowowi*; *św. Stanisława 3-ej klasy dla niechrześcian*, wojennemu naczelnikowi rewiru kłobuckiego, porucznikowi *Rajeckiemu. (Roz. do wojsk warsz. okr. wojen.)*

---

* *Rozkaz do wojsk warszawskiego okręgu wojennego z dnia 29 sierpnia 1866 r.* Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego rozkładu letnich zajęć wojsk powierzonego mi okręgu, w ogólnem zebraniu pod Warszawą znajdowały się w roku bieżącym: warszawski oddział gwardji, 2-a i 3-a dywizje grenadjerów ze swą artylerją, zbiorowa dywizja piechoty, składająca się z pułków: 16-go ładogskiego, 20-go muromskiego Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowicza, 28-go połockiego, 29-go czernichowskiego jenerał-feldmarszałka hrabiego Dybicza-Zabałkońskiego, 37-go jekaterinburgskiego Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, 39-go tomskiego i 6-go batalionu strzelców z 6-tą pieszą brygadą artylerji; 1-a brygada saperów, 3-cia dywizja kawalerji z 3-cią brygadą konnej artylerji i z 12-tą dońską baterją i zbiorowo-instrukcyjny pułk dońskich kozaków. Dowództwo nad wszystkiemi temi wojskami podczas zebrania ich w obozie, poruczone było przez mój rozkaz z 15 maja r. b. N. 111, naczelnikowi warszawskiego oddziału gwardji, jenerał-adjutantowi baronowi Korffowi. Zebrane pod Warszawą wojska, z Najwyższego rozkazu obejrzane były przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszogo, a Jego Cesarska Wysokość w liście do mnie z 27 sierpnia N. 17, raczył wyrazić się, iż przeglądy wszystkich tych wojsk sprawiły Mu prawdziwe zadowolenie, i że o wybornym ich stanie, tak pod względem frontowym, jak i powierzchownej postawy, Jego Cesarska Wysokość po przybyciu do St. Petersburga, osobiście złoży doniesienie Swe Najjaśniejszemu Panu. Przypisując taki świetny stan wyżwspomnionych wojsk, czujnej działalności i doświadczeniu jenerał-adjutanta barona Korffa, a także szczególnym pracom wszystkich dowódców oddziałów wojsk, którzy oceniając całą wagę doprowadzenia pomienionych wojsk do o ile można najlepszego stanu, zdołali skorzystać dla osiągnięcia tego celu, tak z czasu częściowych przygotowawczych zebrań, jak i w szczególności z ogólnego zebrania w obozie pod Warszawą, z wybornym skutkiem co do wszystkich części frontowego wykształcenia wojsk — uważam za najprzyjemniejszy obowiązek wyrazić najżywszą mą wdzięczność: dowodzącemu wszystkiemi wojskami zebranemi pod Warszawą, jenerał-adjutantowi baronowi Korffowi, w szczególności; naczelnikom dywizij: 3-ej piechoty gwardji — jenerał lejtnantowi baronowi Mellerowi-Zakamelskiemu, 2-ej grenadjerów — jenerał-adjutantowi Patkulowi, 3-ej grenadjerow — jenerał-lejtnantowi Ganeckiemu 2-mu, 3-ej kawalerji — jenerał-lejtnantowi Krasnokuckiemu, dowodzącemu zbiorową dywizją piechoty — jenerał-majorowi Furuhelmowi, zawiadującemu brygadą kawalerji gwardji warszawskiego oddziału gwardji — jenerał-majorowi z orszaku Jego Cesarskiej Mości hrabiemu Kreutzowi, naczelnikowi 1-ej brygady saperów — jenerał-majorowi Ulrichowi, starszemu naczelnikowi w obozie artylerji — jenerał-majorowi Maksimowiczowi i naczelnikowi sztabu dowodzącego wszystkiemi wojskami pułkownikowi księciu Imeretyńskiemu; moje szczere podziękowanie: wszystkim pp. pomocnikom naczelników dywizij, naczelnikom sztabów dywizyjnych, dowódcom pułków, batalionów, brygad i baterij artylerji i wszystkim w ogóle pp. sztabs i ober-oficerom wyżwspomnionych wojsk, a niższym stopniom poruczam oświadczyć me Bóg zapłać, za ich gorliwą służbę, wzorowe sprawo-

wanie się i przykładną moralność podczas całego zebrania w obozie. Również uważam za obowiązek wyrazić moją wdzięczność naczelnikom dywizji piechoty: 4-ej—jenerał-lejtnantowi Bellegardowi, 6-ej—jenerał-lejtnantowi Semece, 10-ej — jenerał-lejtnantowi Hlebowowi; dowodzącym dywizjami piechoty: 7-mą — jenerał-majorowi Karcowowi i 8-mą — jenerał-majorowi Eggerowi, naczelnikowi artylerji powierzonego mi okregu — jenerał-lejtnantowi księciu Masalskiemu i pochodnemu atamanowi pułków kozackich jenerał-lejtnantowi Orłowowi, za wyborny stan tych oddziałów powierzonych im wojsk, które znajdowały się w roku bieżącym w ogólnem zebraniu pod Warszawą. Przyjemnie mi także wyrazić moje podziękowanie pełniącemu na czas zebrania się, obowiązki naczelnika wojennej policji w obozie, jenerał-majorowi von Mesenkampfowi za jego gorliwość i roztropność w podtrzymaniu przykładnego porządku w obozach. Podpisano: Głównodowodzący jenerał-adjutant *Hrabia Berg.*

Okólnik do Komisij Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem Nr. 57.

Postanowienia Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

8 (20) sierpnia) 1866 roku.

POSIEDZENIE STO CZTERDZIESTE PIĄTE DNIA 30 CZERWCA (12 LIPCA) 1866 ROKU.

POZYCJA 703.

O sposobie korzystania z wynagrodzenia likwidacyjnego z dóbr lennych.

(dokończenie *)

Motywa.

Przy roztrząsaniu powyższego przedstawienia, Komitet Urządzający zwrócił uwagę na to, że w ścisłem znaczeniu art. 3 go Ukazu I-go i art. 14-go Ukazu III z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. prawo do otrzymania wynagrodzenia za grunta przeszłe na własność włościan, służy jedynie dziedzicznym właścicielom dóbr, a posiadacze lenni o których ani Ukazy z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. ani inne rozporządzenia rządowe żadnej nie czynią wzmianki, nie mają prawa zupełnej własności, lecz tylko prawo użytkowania z dóbr niegdyś nadanych, których tytuł własności należy do Skarbu; — dla tego jakkolwiek posiadacze lenni powinni być wynagrodzeni za odpadające od nich grunta włościańskie, albo raczej za powinności włościan do tych gruntów przywiązane, lecz w myśl obowiązujących obecnie przepisów co do wypłaty listów likwidacyjnych i zabezpieczenia przy tem praw osób trzecich, kapitał likwidacyjny powinien być złożony do depozytu Banku i od takowego, za zniesieniem powinności włościańskich, posiadacze lenni pobierać mogą jedynie procenta.

Co do porządku spłacania kapitałem likwidacyjnym zaległości skarbowych i innych należności uprzywilejowanych, Komitet Urządzający uważał, że należności te spłacone być mogą jedynie kuponami od listów likwidacyjnych, albo gotowemi pieniędzmi w zamian tych kuponów wypłacanemi, lecz nie samemi listami i gotowemi pieniędzmi dopłacanemi do tych listów w myśl art. 46 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej; w przeciwnym razie zmiejszyłby się kapitał stanowiący wynagrodzenie za powinności włościańskie, a w następstwie tego zmniejszyłaby się ilość procentów, do których posiadaczom lennym służy prawo aż do czasu wygaśnięcia rodu, któremu dobra zostały nadane.

Co do służebności w dobrach lennych, Komitet Urządzający uznał, że będzie dostatecznem, nie sporządzając oddzielnego aktu, ograniczyć się na wydaniu właścicielowi i włościanom kopij tabel likwidacyjnych i na zakomunikowaniu kopij tychże tabel Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu dla wiadomości.

Konkluzja.

Na tej zasadzie Komitet Urządzający *postanowił:*

1) Wynagrodzenia likwidacyjnego z dóbr lennych nie wypłacać do rąk posiadaczy, lecz składać je do depozytu Banku, z pozostawieniem posiadaczom prawa pobierania do swej dyspozycji procentów od listów likwidacyjnych.

2) Na zaspokojenie zaległości skarbowych i innych należności uprzywilejowanych, zatrzymywać przy wypłacie wynagrodzenia likwidacyjnego jedynie kupony lub przypadające za nie gotowe pieniądze, lecz bynajmniej nie listy likwidacyjne lub gotowe pieniądze w myśl art. 46 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej, dopłacane, chociażby same kupony na pokrycie rzeczonych należności nie wystarczały.

3) Jeżeli służebności włościańskie w takich dobrach, w hypotece nie są objawione, to nie wnosząc ich do hypoteki i bez sporządzania oddzielnego aktu, wydawać posiadaczom lennym i włościanom kopje tabel likwidacyjnych, i przytem kopje tychże tabel komunikować Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu dla wiadomości, i

4) Postanowienie niniejsze zakomunikować Komisji Likwidacyjnej do należytego wykonania, a Komisji Centralnej Spraw Włościańskich, tudzież Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu dla wiadomości i zastosowania się.

Oryginał podpisali:

Namiestnik-Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Zgodno z oryginałem: Dyrektor Kancelarji Komitetu Urządzającego, *B. Biełozierski.*

(* Patrz N. 196 i 197.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rs. 10,821 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Brunonowi *Sucheckiemu*, właścicielowi dóbr Potok-wielki, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kieleckim, Gminie Prząsław, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 9,337, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Emilji *Trębickiej*, właścicielce dóbr Kurowice, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Sabnie, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,717 kop. 49, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. sukcesorom *Malinowskiego*, właścicielom dóbr Brzeziny, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Stanisławowskim, Gminie Duchnów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,822 kop. 96, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Księżnej Marji *Gedroić*, właścicielce dóbr Stużno i Sołtysy, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Stużno, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr 4,867, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Janowi *Pawłowskiemu*, właścicielowi dóbr Kobylnik, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Błotnica, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,296 kop. 46, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Kazimierzowi *Nowakowskiemu*, właścicielowi dóbr Budziska, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Stanisławowskim, Gminie Łochów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,195 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b Abramowi *Hammer*, właścicielowi dóbr Gutkowice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Żelechlin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,702, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Ferdynandowi *Grabkowskiemu*, właścicielowi dóbr Gapinin, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Ossa, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,394 kop. 32, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Józefowi *Jodłowskiemu*, właścicielowi dóbr Rożny, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Piotrkowskim, Gminie Radziechowice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,429 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Ludwikowi *Celińskiemu*, właścicielowi dóbr Żelazna, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Lubania, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,802 kop. 14, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Franciszkowi i Marjannie *Mszczonowskim*, właścicielom dóbr Sławoszewo, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Sławoszewo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 25,943 kop. 58, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Piotrowi *Enochin*, właścicielowi dóbr donacyjnych Gałków, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Gałków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,832 kop. 26, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. sukcesorom Ignacego *Bogusławskiego*, właścicielowi dóbr Prymusowa wola, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Janków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 9,082 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Marji *Olkowskiej*, właścicielce dóbr Rąbin, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Rąbin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 12,829 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Tekli *Gadomskiej*, właścicielce dóbr Szreńsk, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Mostowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,761 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Dominikowi *Rzewuskiemu*, właścicielowi dóbr Małodutyn, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Kumów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,129 kop. 71, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Aleksandrowi *Janowiczowi*, właścicielowi dóbr donacyjnych Łuków, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Łuków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 15,754 kop. 96, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Ferdynandowi *Zajączkowskiemu*, właścicielowi dóbr Stara, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, Gminie Skotniki, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,434 kop. 78, przypadające na mocy rozporządzenia Komisii z d. 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Władysławowi *Ciszewskiemu*, właścicielowi dóbr Gołcza, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Rzerzuśnia, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilosci rs. 2,950 kop. 44, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Sierpnia (8 Września) r. b., Jacentemu *Rutkowskiemu*, właścicielowi dóbr Zdania, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Piotrkowskim, Gminie Rodzechowice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,880 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Teodorowi *Szarewiczowi*, właścicielowi dóbr Kaczorowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Baboszewo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 10,384 kop. 48, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Aleksandrze *Iwanów*, właścicielce dóbr donacyjnych Lubanie, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Lubanie, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,870 kop. 77, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Kazimierzowi *Makulskiemu*, właścicielowi dóbr Wrocieryż, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kieleckim, Gminie Nawarzyce, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,012 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Sierpnia (8 Września) r. b. Feliksowi *Ciszewskiemu*, właścicielowi dóbr Wielkanoc, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Rzerzuśnia, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kieleckiego, celem wypłaty komu należy.

Magistrat Miasta Warszawy. Ponieważ termin do złożenia raportu Władzy wyższej o rezultacie składki wielkotygodniowej za r. b. upływa, Magistrat przeto ma zaszczyt upraszać JW. i W. właścicieli i rządców domów, ażeby doręczone im w tym celu kurendy po zebraniu ofiar na Szpitale wszelkich wyznań od swych lokatorów, najdalej w dniach pięciu wraz z zebraną kwotą złożyli na ręce właściwego Delegownego na kurendzie z nazwiska i numeru zamieszkania wymienionego i upoważnionego do pokwitowania z odbioru pieniędzy i kurendy. Przytem uprasza JW. i W. Delegowanych obywateli do tej czynności, ażeby najdalej do d. 3 (15) Września r. b. po skompletowaniu wszystkich kwot do ich rewiru należących, powierzony im kwitarjusz wraz z kurendami i kwitem Bankowym na wniesioną składkę Magistratowi, a mianowicie w wydziale Administracyjnym złożyć raczyli, gdyż od tego zależy zamknięcie ogólnego obrachunku. W końcu Magistrat jest w obowiązku uprzedzić JW. i W. właścicieli i rządców domów, że zagubienie kurendy, nie może być inaczej usprawiedliwionem, jak tylko podpisami wszystkich lokatorów domu tego, w którym kurenda zaginęła, z oświadczeniem wysokości składki, jaką każdy lokator zaofiarować raczył.

Ordery. Najjaśniejszy Pan w dniu 30-ym sierpnia Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: św. Aleksandra Newskiego z oznakami brylantowemi, moskiewskiemu jenerał - gubernatorowi, jenerał - adjutantowi księciu *Dołgorukiemu*; św. Anny 1-ej klasy, jenerał-ma-

jorowi z orszaku Jego Cesarskiej Mości, zostającemu przy 2-ej dywizji kawalerji gwardji hrabiemu *Kreutzowi*; św. Anny 2-ej klasy z Cesarską koroną, dowódcy carskosielskiego bataljonu strzelców lejb gwardji, pułkownikowi *Weintraube*; św. Anny 2-ej klasy, naczelnikowi sztabu warszawskiego oddziału gwardji, pułkownikowi jeneralnego sztabu księciu *Imeretyńskiemu*. (*Rus. Inw.*)

Awanse. Przez najwyższy rozkaz z dnia 23 sierpnia, awansowani zostali w miejscowych komendach: Płockiej, sztabs-kapitan *Górski*; Łęczyckiej, sztabs-kapitan *Popow*; Mławskiej, sztabs kapitan *Orłowski*; Prasnyszkiej, sztabs-kapitan *Bojanowski*; Siedleckiej, sztabs-kapitan *Ponomarew*—na kapitanów; Mariampolskiej, podporucznik *Żukow*—na porucznika; Miechowskiej, praporszczyk *Bielecki* i Olkuskiej, praporszczyk *Iwanow*—na podporuczników; Piotrkowskiej, porucznik *Kowalewski*—na sztabs-kapitana; Witluńskiej, praporszczyk *Petrow*—na podporucznika; Włocławskiej, porucznik *Kromarenko* i Pułtuskiej, porucznik *Aleksandrow* — na sztabs-kapitanów; Suwalskiej, podporucznik *Konstantynow*—na porucznika; Kalwaryjskiej, porucznik *Mandżos*—na sztabs-kapitana; Lubelskiej, praporszczyk *Kołyszkin* — na podporucznika; Łukowskiej, porucznik *Szubiński* i Kieleckiej, porucznik *Kołtyrew*—na sztabs-kapitanów. (*Rus. Inw.*)

Nominacja. Przez najwyższy rozkaz z d. 12 sierpnia, członek komitetu statystycznego przy ministerstwie spraw wewnętrznych, rzeczywisty radca stanu książę Gagaryn, mianowany został pełniącym obowiązki gubernatora Archangielskiego. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 1 (13) Września.

Pomiędzy gabinetami paryzkim a florenckim zachodzi pewne nieporozumienie, co do tego, czy wojska włoskie i komisarze włoscy mają pozostawać w Wenecji podczas głosowania powszechnego. W istocie dosyć dziwnemby było, aby wenecjanie głosowa i o swym losie, w obec stanu rzeczy, wskazującego, że ten los już jest postanowiony. Lecz Włochy nie chcą wcale wyrzec się korzyści, jakie im zapewnia traktat pragski zawarty pomiędzy Austrją i Prusami, wyraźnie oświadczający, że Wenecja przechodzi do Włoch i ton dzienników półurzędowych włoskich w tym przedmiocie jest stanowczy. Wątpliwem jest, aby Francja chciała przełamywać opór Włoch, ale w takim razie głosowanie powszechne będzie dziecinną formalnością.

Telegram nasz z Wiednia donosi, że w układach pomiędzy Prusami a Saksonją, pierwsze z tych państw przystaje na zachowanie samoistnej reprezentacji dyplomatycznej Saksonji, ale co do kwestji wojskowej, obstaje za zależnością Saksonji.

Wypadki na wyspie Kandji, w Epirze, oraz wzburzenie w prowincjach chrześciańskich należących do Turcji, budzi obawę, czy nie nadchodzi chwila podjęcia na nowo kwestji wschodniej. Zadanie Porty, aby zadosyćuczynić życzeniom chrześciańskiej ludności i zaprowadzić rząd odpowiedni wymaganiom nowożytnych czasów wcale nie jest łatwe. Wzburzenie w Grecji, jak wiadomo, doszło do wielkich rozmiarów. Wiadomość, że misja Mustafa-paszy nie powiodła się, była przedwczesną, gdyż jak okazuje się, została rozpuszczona przedtem nim ten pełnomocnik przybył do Kandji, i zdaje się, że pomieszano odmówną odpowiedź kandjotów na propozycje dowódcy wojska egipskiego znajdującego się na wyspie Kandji, z odpowiedzią, jaką będą powołani dać na propozycje Mustafa-paszy. Wszelako z wielu wskazówek wnoszą, że misja tego pełnomocnika nie uda się. Wprawdzie, był on niegdyś gubernatorem Kandji, ale obecnie ma 90 lat wieku i już 40 lat minęło od czasu jak rządził tą wyspą, mało zatem pozostało jego przyjaciół, ale jego surowe rządy, ucisk i prześladowanie, pozostały w żywej pamięci; kiedy był gubernatorem, prowadził handel na obszerną skalę, nie obawiając się żadnej konkurencji. Taka przeszłość nie daje rękojmij, aby kandjoci chcieli posłuchać jego głosu i tak są pewni bezskuteczności układów, że przesłali już do konsulów zagranicznych memorjał usprawiedliwiający ich postępowanie.

Dzisiejszy nasz telegram donosi, że Francja, popierana przez Anglję, energicznie wystąpiła do Porty przeciwko nabyciu przez Stany Zjednoczone wyspy na morzu egejskiem dla założenia tam stacji morskiej.

Przed paroma dniami podawaliśmy depeszę z Madrytu z 6-go b. m. donoszącą, że królowa Izabella odwiedziła cesarzową Eugenję w Biarritz; teraz depesza z Zaraus z 9-go donosi, że choroba księżniczki Eulalji zmusiła królowę Izabellę, do chwilowego odroczenia swej wizyty w Biarritz; która z tych wiadomości jest prawdziwą?

Wiadomości z Meksyku, przedstawiają upadek tronu Maksymiljana jako nieunikniony. Ważniejszem jest, że p. Seward minister spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, w mowie mianej w Auburn wyraził nadzieję, iż w listopadzie rzeczpospolita meksykańska uwolniona będzie od ostatnich śladów obcego najścia. Z tego oświadczenia należałoby wnosić, że odwołanie wojsk francuzkich, które w październiku miało się zacząć częściowo, zostanie przyspieszone, a nikt nie wątpi, że z usunięciem się wojsk francuzkich monarchja meksykańska runie w gruzy. Nawet prasa meksykańska przychylna cesarzowi Maksymiljanowi podziela to zdanie. Wspomniony powyżej p. Seward, w depeszy z 2-go czerwca r. b. do jenerała Kilpatrick, posła Stanów Zjednoczonych w Chili oświadczył, iż pragnie zachować ścisłą neutralność w wojnie pomiędzy Chili a Hiszpanją, jak również w każdej wojnie pomiędzy którąkolwiek z rzeczypospolitych amerykańskich a jakiem państwem europejskiem, w wojnie nie mającej na celu zdobyczy lub zmiany kształtu rządu państw amerykańskich. P. Seward dodał w tej depeszy, że wojna prowadzona przez francuzów w Meksyku, nie należy do kategorji takich, w których Stany Zjednoczone zamierzałyby zachować ścisłą neutralność.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Telegramy

Monachjum, *13-go września*. **Na wniosek Barthsa, prezydencja komitetu niemieckiego sejmu deputowanych, została powołana na narady o stanie politycznym, do Berlina na d. 16-ty b. m.**

Berlin, *13-go września*. **Izba deputowanych przyjęła znaczną większością projekt do prawa o wyborach do parlamentu, według wniosków komisji.**

Wiedeń, *13-go września*. *N. fr. Presse* **donosi, iż Prusy przychylniej są usposobione względem dyplomatycznej reprezentacji Saksonji, w kwestji jednak wojskowej. Prusy obstają nieodmiennie za zupełną zależnością Saksonji.**— *Debatte* **pisze: Francja energicznie wystąpiła do Porty przeciwko nabyciu przez Stany Zjednoczone wyspy na morzu egejskiem, w czem popiera ją Anglja.**

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 11 września*. Z Konstantynopola donoszą pod d. 10-m b. m. wieczorem: Porta dała ambasadorowi francuzkiemu zapewnienie, że część dochodów państwa, pochodzących z haraczu egipskiego, przelewaną będzie corocznie do banku otomańskiego, z przeznaczeniem tej sumy na spłatę procentów i amortyzacji od pożyczek zaciągniętych za granicą, oraz, że za pomocą ograniczeń w administracji i liście cywilnej, osiągniętą zostanie oszczędność 3 1/2 lirów rocznie, a to dla przywrócenia równowagi w budżecie. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 10 września*. Donoszą z Konstantynopola pod d. 8-m b. m.: Mustafa-pasza udaje się dziś dopiero na wyspę Kandję z pojednawczemi instrukcjami w przedmiocie powstańców. Mieszkańcy wiejscy wyznania mahometańskiego na wyspie, opuścili po większej części swe siedziby i schronili się wraz ze swem mieniem do Chania. Krew grecka nie popłynęła jeszcze dotąd, pomimo błędnego w tym względzie twierdzenia dzienników greckich. (*Tamże.*)

* *Londyn, 10 września wieczorem*. Parostatek *City of Paris* przywiózł z Nowego Jorku wiadomości dochodzące do 1-go b. m. W Auburn, przy sposobności bankietu wyprawionego na cześć prezydenta Johnsona, sekretarz stanu Seward przedstawił posła meksykańskiego (republikańskiego) Romero i oświadczył, że spodziewa się, iż z dniem pierwszym przyszłego listopada, rzeczpospolita meksykańska uwolnioną będzie od ostatnich śladów najścia nieprzyjacielskiego. Jenerał Grant wniósł toast na cześć Romera i za powodzenie sprawy liberalnej i rzeczypospolitych sprzymierzonych. (*Tamże.*)

* *Berlin, 11 września*. *N. Preus. Z.* pisze: Wiadomość, jakoby udzielona już została amnestja dla uchylających się od służby wojskowej, wydaje się nam wątpliwą, dotąd bowiem istnieje jedynie projekt w tym względzie, lecz nie powzięto jeszcze decyzji. O ile się zdaje, amnestja ta rozciągniętą także zostanie do osób cywilnych. Wydany został rozkaz gabinetowy, nakazujący rozwiązanie czwartych bataljonów w pułkach piechoty; ci żołnierze, którzy nie będą rozpuszczeni do domów, odesłani zostaną do bataljonów zapasowych. (*Tamże*).

* *Drezno, 11 września*. *Dresd. Jour.* pisze: Jakkolwiek układy o pokój z Saksonją rozpoczęły się w Berlinie, pomimo to nie otrzymano dotąd autentycznych wiadomości o ich przebiegu. Wiadomości dziennikarskie w tym względzie polegają jedynie na domysłach i powinny być z tego powodu ogłędnie przyjmowane. (*Tamże*).

* *Paryż, 11 września*. *Patrie* przemawia za niezbędnością szybkiego rozwiązania kwestji księstw dunajskich za pomocą uznania księcia Karola (hohenzollernskiego) jako obranego monarchę. Warunki stawiane przez Portę są niepodobne do przyjęcia. Niezbędna jest umowa, która obok utrzymania zwierzchniej władzy Porty, uznałaby obranego księżęcia. Usunęłoby to zawisły nad Europą cień kwestji wschodniej, wypadki bowiem na wyspie Kandji mogą być skomplikowane agitacją serbską i czarnogórską. Europa potrzebuje rozwiązania: jeżeli z takowem zwlekanem będzie zbyt długo, w takim razie nic nie zdoła usprawiedliwić ociągania się wielkich mocarstw w uznaniu księcia Karola za monarchę Rumunji. (*Tamże*)

* *Zarauz, 9 września*. Choroba infantki Eulalji, zniewoliła królowę hiszpańską do chwilowego odroczenia wizyty, którą monarchini ta miała złożyć w Biarritz. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Wiedeń, 9 września*. Pułki austrjackie, szefami których byli król pruski i książe następca tronu pruskiego, oraz wielki książę meklenburg-szweryński i wielki książę badeński, przestają nosić nazwy tych monarchów. (*Tamże*).

* *Monachium, 9 września*. Hr. Bismarck ma być ozdobiony orderem św. Huberta, najważniejszym z dekoracji bawarskich. (*Tamże*).

* *Kopenhaga, 10 września*. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz raczył przybyć tu z eskadrą ruską i udał się natychmiast w dalszą podróż do zamku Bernsdorff. (*Börs Z.*)

* *Peszt, 11 września*. *Vilag* powiada, że kwestja, kto ma być prezesem ministrów węgierskich, nie jest jeszcze rozwiązaną. O osobistem stanowisku hr. Senyey nigdzie nie było mowy. Celem niedawnego jego pobytu w Wiedniu było zdanie sprawy, tak z ogólnego stanu i usposobienia kraju, jak i co do przyszłej postawy spraw węgierskich. (*Wien. Abp.*)

* *Konstantynopol, 11 września*. Wypłata kuponów za październik i styczeń zapewnioną została przez umowę zawartą z société générale i z bankiem tureckim.—Sawfet-pasza ma zostać wielkim wezyrem, Kabuli-Effendi ministrem handlu a Halil-pasza głównym dowódcą artylerji.—Margrabia de Moustier otrzymał order Osmanlie z brylantami.—Do Kandji i Samos wysłano posiłki wojskowe.— Przybyła tu wojenna korweta amerykańska. (*Wien. Abp.*)

* (Sprawa dobroczynna.) W sobotę, 10 (22) b. m., ruskie towarzystwo dobroczynności w królestwie polskiem, zamierza urządzić w ogrodzie Saskim, wielką zabawę muzyczną, z loterją fantową, iluminacją i fejerwerkiem, na korzyść ubogich pod opieką tegoż towarzystwa zostających. W liczbie fantów na loterję znajdują się: ofiarowane przez Jej Cesarską Mość Najjaśniejszą Panią: zastawa do śniadania z porcelany przepysznie malowanej, dwa porcelanowe wazony do owoców i dwa maleńkie wazony do kwiatów,—i przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Młodszego: dwa wazony kryształowe do kwiatów; całkowity serwis srebrny do herbaty, 84 próby, sprowadzony z Petersburga, trzy bileta pierwszej wewnętrznej 5% pożyczki, całkowity przybór do tualety damskiej fabryki Frageta, 3 konie wierzchowe, dwie bransoletki złote z ametystami, złote broszki i kolczyki ze szmaragdami i perłami, złoty garnitur składający się z broszki, bransoletki i kolczyków, złoty zegarek kieszonkowy i inne drobne złote i srebrne przedmioty, wielkie zwierciadło w ramach złoconych, 2 brązowe zegary stołowe, laska trzcinowa z przepyszną główką z kości słoniowej wyrobu wiedeńskiego, turecki szal i t. p. Liczba fantów, ofiarowanych po większej części przez członków towarzystwa, dochodzi do 3,000, wartości do 7,000 rsr. Szczegóły o zabawie muzycznej i spis głównych fantów, będą ogłoszone osobno.

* (W zakładzie fotograficznym pp. Klocha i Dutkiewicza), o którym już tylokrotnie wspominaliśmy, oglądaliśmy przepyszne portreta Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego i młodszego Syna Jego Cesarskiej Wysokości, Wielkiego Księcia Piotra Mikołajewicza, zdjęte w pracowni tego zakładu w dniu odjazdu Ich Cesarskich Wysokości z Warszawy, to jest 25 sierpnia (6 września), odznaczające się, jak w ogóle wszystkie roboty tego zakładu, artystycznem wykończeniem i doskonałem podobieństwem. Portrety te w istocie muszą zwrócić uwagę każdego oglądającego takowe, tyle w nich życia, tyle przejrzystości powietrza. Pp. Kloch i Dutkiewicz, długą wprawą i pracą, doszli do doskonałości w swym zawodzie, zbadali wszystkie tajniki sztuki, a nieustając w swych usiłowaniach, nikomu na tej drodze wyprzedzić się nie dają. W zakładzie ich, oprócz wspomnionych dwóch portretów, znajdują się zdejmowane w Belwederze, podczas ostatniego pobytu Dostojnych Gości, fotografje tegoż Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego z Dostojną Małżonką i obydwoma Synami. *V.*

* (Wyścigi konne). W dniach 3 (15) i 4 (16) września r. b., jak donosiliśmy, odbędą się na placu mokotowskim pomiędzy rogatkami mokotowskiemi i jerozolimskiemi położonym, wyścigi konne, — i na takowe publiczność przez rogatki rzeczone, bez obowiązku okazywania jakichbądź dowodów legitymacyjnych, przepuszczaną będzie.

* (Wypadek na kolei). Wczoraj, w środę, po 7-ej god. wieczorem na kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, pomiędzy stacją Ruda a Radziwiłłów, w chwili kiedy pociąg towarawy szedł pełnym biegiem, podoficer kozacki, czy to przez nieuwagę, czy też nie mogąc wstrzymać konia, wjechał na plant, a potrącony przez pociąg wpadł pod koła wagonów, skutkiem czego tak podoficer, jakoteż koń, na miejscu zabici zostali; doznane nadto wstrząśnienie pociągu, spowodowało wyjście z szyn trzech końcowych wagonów, bezzwłocznie atoli służba drożna wprowadziła je na kolej, tak, że dalsza komunikacja żadnej nie doznała stagnacji.

* (Dom zleceń Ziemian w Włocławku). W dniu 18 (30) sierpnia r. b. odbyło się w m. Włocławku, ogłoszone na ten dzień, ogólne zebranie akcjonarjuszów, miejscowego domu zleceń ziemian, na którem obecni (w przepisanej ustawą liczbie) spólnicy rzeczonego komandytu, dopełnili następujące czynności, to jest: zawotowali i zakwitowali przedłożone sobie przez firmowych, a sprawdzone przez komitet nadzorczy, bilanse domu, z ubiegłych lat czterech, zatwierdzając przytem przyznawane dotąd tymczasowo akcjom procenta: za rok 1862 w stosunku $9\frac{1}{4}$ a za lata $186\frac{3}{4}$ w stosunku 5 od sta, i zawieszając dalszy pobór tychże procentów, za ostatnie lat dwa, do czasu ukończenia likwidacji majątku spółki. Dalej na wniosek spólników firmowych, żądających przyspieszenia tej likwidacji, uznawszy spółkę za rozwiązaną, postanowili: że ostateczny bilans, nie z terminem kończącym z mocy kontraktu jej działania, to jest z d. 10 listopada, lecz z d. 1 października r. b., ma być sporządzonym i po zatwierdzeniu onego przez komitet nadzorczy, do wykonania likwidatorom spółki odstąpionym. Następnie zatwierdzili zawarte przez spólników firmowych urzędowe układy, o odstąpienie na rzecz osób trzecich, składów towarów domu w Kutnie, Łęczycy i Włocławku istniejących, upoważniając zarazem do zbycia w tenże sam sposób, ostatniego podobnego składu w m. Łodzi. Wreszcie, wyrzekłszy że wywiązanie się jak najspieszniejsze z zobowiązań względem spółki zaciągniętych, jest powinnością każdego uczestnika instytucji, nie mogącej na dłuższą zwłokę narażać wszystkich tych, którzy wiedzeni jedynie pobudką dopomożenia rozwojowi domu, bezinteresownie kapitały swe na ten cel poświęcili, powołali wyborem zgodnie z przepisem ustawy, na likwidatorów spółki, trzech jej akcjonarjuszów to jest pp. Emiljana Kretkowskiego, Jana Biesiekierskiego i Aleksandra Jabłońskiego, dając im moc przeprowadzenia wzmiankowanej likwidacji, w myśl dyspozycji kontraktu spółkowego, oraz przepisów kodexu handlowego. Uchwały te podając do powszechnej wiadomości, podpisani mają zaszczyt uprzejmie zobowiązać wszystkich debitorów spółki, a w szczególności współobywateli ziemian (których ciąży jeszcze należność blisko 100,000 rs. wynosząca) o pośpieszenie z uregulowaniem, mianowicie przed terminem złożenia ostatecznego bilansu, to jest d. 1-go października r. b. rachunków swoich; niemniej o względne popieranie byłych składów towarów domu, dziś własnością prywatną będących, w ktorych tenże dom znaczne posiadając wierzytelności swoje, przez liczny udział samych interesowanych, rychlej pokrytemi one mieć może. W Włocławku, d. 20 sierpnia (1 września) 1866 r. *Eugenjusz Dąmbski, Józef hr. Skarbek, Albin Słubicki.*

* (Reklamacja). Redaktor „Izraelity“ uprzejmie wezwany przez p. Mau. F. o umieszczenie w swojem piśmie artykułu mego, ogłoszonego w Nr. 186 *Dzien. Warsz.*, zamiast uczynić zadość temu słusznemu żądaniu, którego celem było uwolnienie pana S. H. Peltyna od zarzutu stronności, — zaimprowizował swym czytelnikom o tej kwestji jakąś bajeczkę, której sens wcale nie jest moralnym. Bezwątpienia p. Peltyn uciekł się do tego zdrożnego kroku, sądząc, że i do niego zastosuję moje poprzednie wyrzeczenie „że w żadne polemiki wdawać się nie będę“ — lecz omylił się pod tym względem, gdyż obecnie ciąży na mnie obowiązek wypowiedzenia jawnie prawdy. Otóż następująca okoliczność była przyczyną, dla której odpowiedź moja na artykuł w kwestji cmentarza żydowskiego, musiała szukać „azylu“ (jak się p. Peltyn wyraża) w innym organie. Przybyłem do p. P. w niedzielę rano z artykułem, prosząc o zamieszczenie go w najbliższym numerze jego tygodnika, który wychodzi w piątek. Przeczytawszy mój artykuł p. P. oświadczył, iż najprawdopodobniej umieszczony będzie, lecz musi się wprzód kogoś poradzić. Nazajutrz miałem sposobność przekonać się, iż treść mego artykułu była niektórym osobom znaną, a od p. P. otrzymałem odpowiedz odmówną. Wytłomaczywszy mu, iż przez to nie uwolni bynajmniej swego współpracownika od słusznych zarzutów, gdyż artykuł mój znajdzie pomieszczenie w innem czasopiśmie, rozpoczął prowadzić ze mną układy względem złagodzenia niektórych wyrażeń, na co chętnie się zgodziłem, następnie prosił o zwłokę kilkatygodniową, na którą również przystałem. Gdy jednak po trzech tygodniach żadnej wiadomości od p. P. nie odebrałem, domyśliłem się przyczyny owych najrozmaitszych targów, i ogłosiłem moją reklamację w *Dzien. Warsz.* Sądzę, iż p. S. H. Peltyn powinien już był przekonać się, iż nie jest na właściwej drodze do zjednania sobie uznania, radzę mu więc, aby nadal starał się przedewszystkiem, żeby cechą jego pisma była prawda szczera i bezstronna. *A. W.*

* (Wypadek). W dniu wczorajszym po południu, Frydrych Fraczkus parobek od rzeźnika, jechał od szlachtuza na Solcu wozem aleją Jerozolimską, do którego z tyłu uczepił się niewiadomy z nazwiska i pochodzenia chłopiec lat około 12 mieć mogący, i w trakcie kiedy koń skutkiem zlęknięcia się szybko ruszył, chłopiec ten spadł na ziemię i tak mocno rozbił się, iż znajduje się w niebezpieczeństwie życia.

* (Zamieszki w Abchazji.) *Rus. Inw.* pisze: Wiadomo, że po ukończonej wojnie na Kaukazie, rząd niezwłocznie zajął się reorganizacją cywilną tego kraju, która w wielu miejscach odbyła się spokojnie i uwieńczoną została pomyślnym skutkiem. Tymczasem w Abchazji nieporozumienia i fałszywe wieści, z powodu zbierania statystycznych wiadomości w kwestji włościańskiej, wywołały niespokojność i zbiegowisko wynoszące około 5,000 osób. Dla uspokojenia tego tłumu, udał się na miejsce do w. Souksu naczelnik oddziału suchumskiego pułkownik Konjar, w towarzystwie adjutanta swego, naczelnika okręgu bzybskiego, członka komisji delegowanej dla zebrania statystycznych wiadomości, dwóch książąt Szyrwaszydze (brata i syna zmarłego władcy Abchazji) i konwoju kozaków. Przybywszy do w. Souksu, Konjar wezwał tłum do rozejścia się. W tem jeden z książąt podał sygnał, a tłum zbrojno uderzył na rosjan, którzy schronili się w mieszkaniu władcy. Lud żądał obydwóch książąt Szyrwaszydze, a skoro ci wyszli z polecenia Konjara, zostali zaraz aresztowani. Poczem tłum wpadłszy do pokoju, w którym znajdowali się rosjanie, zamordował Konjara i otaczających go. Konwój kozaków zdołał zamknąć się w stajni, następnie 30 ludzi z jednym oficerem schroniło się do cerkwi, gdzie trzymali się dni kilka. Obecnie ciż znajdują się w Suchum. Nazajutrz tłum ten napadł na m. Suchum i podpalił go. Po odebraniu o tem doniesienia, jenerał-gubernator kutajski, jenerał-adjutant książę Światopołk-Mirski udał się do Suchum, celem przedsięwzięcia stosownych kroków dla przywrócenia spokojności, a Jego Wysokość namiestnik Kaukazu zarządził wysłanie wojska pod Suchum. Przybyłe wojsko, wspierane przez krążącą u brzegu korwetę „Wepr” i statek „Souksu” powstrzymało napady górali, którzy usiłowali zająć m. Suchum, ale stanowczo zostali odparci. Poczem zaraz przysłali swych przełożonych z oświadczeniem, że poddają się wszelkiej karze i nadal zachowają się spokojnie.

* (Pobyt Wielkich książąt w Niżnym-Nowogrodzie). Z d. 18 sierpnia donoszą z Nowogrodu: Ich Cesarskie Wysokości Cesarzewicz Następca tronu i Wielki książę Włodzimierz Alexandrowicz, oglądając jarmark tutejszy, raczyli wstępować do niektórych sklepów, a w niektórych porobili nawet sprawunki. Dnia 9 sierpnia wielcy książęta znajdowali się na poświęceniu nowej kaplicy zbudowanej koło placu jarmarcznego na brzegu Oki, a następnie raczyli być na śniadaniu w sali głównego gmachu. (*Mosk. Wied.*)

* (Wiadomości z Niżnego Nowogrodu). Pobyt wielkich książąt i poselstwa amerykańskiego w naszem mieście, dotąd jeszcze jest przedmiotem ogólnych rozmów, jakkolwiek książęta i poselstwo już odjechali. Ich Wysokoście Wielcy Książęta 21 sierpnia v. s. udali się parowym statkiem „Pospieszny” do Kazania, a poselstwo amerykańskie, 20 sierpnia, parostatkiem „Depesza” do Kostromy. *(Goł.)*

* (Z Symbirska). Gazetą gub. symbir. donosi, że J. C. W. Cesarzewicz Następca tronu, z powodu zmiany okoliczności, nie może przybyć do Symbirska. Jenerał-adjutant hr. Perowski, pod dniem 8 sierpnia zawiadomił gubernatora symbirskiego, że zmiana ta zaszła z powodu odebranej wiadomości, że księżniczka Marja Dagmara przybędzie do Rosji wcześniej, niż zamierzano, a przeto Jego Wysokość zmuszony jest zaniechać dalszej podróży, aby stanąć w Petersburgu na spotkanie swojej narzeczonej. — W przekonaniu, że mieszkańcy Symbirska uznają przyczynę, pozbawiającą go możności zwiedzenia nateraz miasta, które zna z opowiadania ś. p. Cesarzewicza Mikołaja Aleksandrowicza, Jego Wysokość zlecił oświadczyć naczelnikowi gubernji, że spodziewa się, przy pomocy Boskiej, spełnić w przyszłości swój zamiar odwiedzenia Symbirska i oglądania tego miasta w dawniejszym kwitnącym stanie. *(Siew. Pocz.)*

* (Przybycie do Moskwy JJ. CC. Wysokości). Dnia 27 sierpnia o godzinie 8-ej rano, Ich Cesarskie Wysokoście Wielki Książę Cesarzewicz Następca tronu Aleksander Aleksandrowicz i Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz, raczyli przybyć do Moskwy ze swej podróży pe wewnętrznych gubernjach. (*Mosk. Wied.*)

* (Przyjazd wielkich książąt do Krymu). JJ. CC. WW. wielcy książęta Siergjusz i Paweł Alexandrowicze 11-go sierpnia v. s. szczęśliwie przybyli do Jalty, a stąd do Liwadji. (*Odes. Wiest.*)

* (Nowa gazeta). *Kijewl.* pisze: na skutek przedstawienia głównego naczelnika południowo-zachodniego kraju, minister spraw wewnętrznych dozwolił radcy kolegjalnemu Andriaszewowi wydawać w Kijowie gazetę „*Druh Naroda.*“ Pomieniona gazeta wychodzić ma arkuszami dwa razy na miesiąc. Cena jej na rok wynosi 1 rub, a z przesyłką 1 rub. 20 kop.

* (Koncesja kolei żelaznej). Gaz. gub. woronezka pisze: Podług prywatnych wiadomości, mających cechę wiarogodności, koncesja linji woroneżskiej kolei żelaznej została zatwierdzona. *(Siew. Pocz.)*

* (Telegraf w Syberji). *Syb. Wiest.* pisze, że w październiku r. z. przejeżdżał z Petropawłowska przez Kamczatkę do Giżygi oficer rosyjski p. Abaza, konstruktor telegrafu międzynarodowego w Syberji, wraz z kolegami. Zamierza on założyć tam stację telegraficzną i główny skład materjałów. Skutkiem tego Giżyga nabędzie znaczenia i stanie się zamożną. Wyprawa, która zwiedzała ciasninę Berynga, była także w jesieni w Petropawłowsku. Powiadają, że założenie drutu w ciaśninie nie spotka wielkich trudności.

Rozejm i układy.

* (Kwestja wenecjańska). *Italie* pisze: Wenecjańskie należy już odtąd do Włoch, nie tylko z mocy zasady narodowości i na skutek stałego życzenia ludności, lecz także z mocy stanowczego prawa traktatów, z mocy przymierza włosko-pruskiego,

z mocy formalnych zobowiązań Francji, z mocy traktatu pragskiego. Król panuje i rządzi w tej części Wenecjańskiego, która nie jest zajętą przez Austrję; same nawet twierdze, w których znajdują się jeszcze wojska austrjackie, należą już do królestwa włoskiego z mocy traktatów; austrjacy zajmują takowe, lecz nie na innej zasadzie, jak tylko na tej samej, na jakiej wojska pruskie zajmowały jeszcze niedawno twierdze w Czechach, pomimo porozumienia się co do zwrotu Austrji kraju czeskiego. Takie jest rzeczywiste położenie rzeczy, pod względem tak faktycznym jak i prawnym. Głosowanie powszechne będzie bezwątpienia wspaniałą demonstracją, zatwierdzeniem głosowania z roku 1848, lecz nie warunkiem poprzedzającym aneksję, rozpoczętą już faktycznie i dokonaną pod względem prawnym.

* (Pośrednictwo francuzkie.) Zdaje się że dzięki pośrednictwu Francji, Włochy porozumiały się z Austrją co do zwrotu przez tę ostatnią skarbów sztuki, którą austrjacy zabrali z sobą z Wenecjańskiego, co mocno oburzyło Włochów. (*Nordd. A. Z.*)

* (Układy pomiędzy Prusami i Saksonją.) *Wiedeń, 9 września.* Oprócz układów o pokój z Włochami, interesują się tu mocno, dla łatwo zrozumiałych powodów, układami pomiędzy Prusami i Saksonją. Układy te postąpiły, jak się zdaje, o jeden krok naprzód, gdyż podług wiadomości podanej przez jedno z pism pragskich, twierdza Königstein ma wkrótce otworzyć swe wrota załodze pruskiej. Dotychczasowa załoga saska tej twierdzy ma się połączyć, podłóg tegoż źródła, z wojskami saskiemi znajdującemi się w Austrji. Co się tyczy tych wojsk, obiega pogłoska, że wymaszerują one w przyszłym tygodniu do Węgier, gdzie staną na kwaterach zimowych; wiadomość ta atoli jest dowolnie zmyślona. Najpierw nikt tu bezwątpienia nie wyobraża sobie, ażeby wojska saskie mogły przepędzić całą zimę na terytorjum austrjackiem, i powtóre, nie miano nigdy zamiaru dyzlokować je do Węgier; zdaje się, że po opuszczeniu północnych Czech przez prusaków, wojska saskie zostaną tam rozlokowane, ażeby mogły znajdować się jak najbliżej swego własnego kraju. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Podróż prezydenta). Prezydent Johnson udał się w podróż do Chicago, gdzie będzie obecnym przy poświęceniu pomnika wzniesionego Douglasowi. Depesze zdały sprawę o świetnem przyjęciu prezydenta w Nowym-Jorku. Podróż ta wywoła znów szereg manifestacij politycznych na korzyść polityki Johnsona. (*La Fr.*)

* (Uzbrojenia). Listy prywatne z Valparaiso do Nowego-Jorku donoszą, że Peru i Chili przewidując, iż Hiszpanja odnowi kroki nieprzyjacielskie, nie przestają ciągle się uzbrajać. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Układy z Węgrami). Z Pesztu telegrafują do *N. Fr. Presse* dnia 9-go września: Z dobrego źródła słychać, że zwołanie sejmu węgierskiego nie nastąpi przed listopadem. Układy względem utworzenia ministerstwa węgierskiego pozostały bez rezultatu. (*Krak. Z.*)

Azja.

* (Chiny i Japonja). Otrzymano z Szangai wiadomość o ujęciu na wodach chińskich bardzo niebezpiecznego przewódcy rozbójników morskich. — W Japonji rozruchy wewnątrz kraju nie ustają. (*Nordd. A. Z*)

Belgja.

* (Kwestja annексji). *Nord* z 11-go b. m. pisze: Telegram z Londynu wspomina o „komunikacji dyplomatycznej," ogłoszonej przez *International*; podług tej „komunikacji dyplomatycznej," wielkie mocarstwa europejskie miały jakoby porozumieć się dla *„powściągnięcia wybuchu namiętności rewolucyjnych w Belgji."* Jesteśmy przekonani, że nikt z ludzi poważnych nie da wiary tej wiadomości podanej przez wychodzący w Londynie dziennik francuzki, który nie wie już co ma wymyśleć dla podtrzymania niefortunnej i jałowej kampanji, którą rozpoczął w kwestji przyłączenia Belgji do Francji. Zbijanie podobnych bredni przyniosłoby im zbyt wiele zaszczytu.

Francja.

* (Baron Taleyrand). *Paryż, 10-go września.* Baron Taleyrand, ambasador francuzki w St.-Petersburgu, spodziewany jest jutro w Paryżu. (*La Patr.*)

Holandja.

* (Budżet wschodnio-indyjski). Druga izba stanów jeneralnych holenderskich przyjęła po czternastodniowych rozprawach, większością 52 głosów przeciw 5, budżet dla posiadłości wschodnio-indyjskich. Uchwała ta ma znaczenie o tyle, że po raz to pierwszy stany jeneralne zatwierdziły budżet wydatków i dochodów dla kolonij zgodnie z prawem z 23 kwietnia 1864. Dochody w osadach wschodnio-indyjskich obliczone są w zatwierdzonym budżecie na 112½ miljonów, tak iż osiągniętą zostanie prawdopodobnie oszczędność 16-tu przeszło miljonów, która użytą zostanie na rzecz kraju macierzystego. (*Nordd. A. Z.*)

Szwecja i Norwegja.

* (Zaprzeczenie). Dziennik urzędowy duński w numerze swoim z d. 5-go b. m. zaprzecza stanowczo wiadomości podanej przez dzienniki zagraniczne, jakoby gabinet sztokholmski miał przesłać reprezentantom swoim za granicą depeszę okólnikową z protestacją przeciwko aneksjom pruskim. Ten sam dziennik zaprzecza także wiadomości podanej przez gazety włoskie o mniemanych powinszowaniach przesłanych przez gabinet szwedzki cesarzowi austrjackiemu po bitwie pod Lissą. Rząd szwedzki nie winszował żadnej stronie wojującej. (*La Fr.*)

* (Wystawa sztokholmska). Dzienniki szwedzkie żalą się na to, że prasa zagraniczna zamilczała o wielkiej wystawie w Sztokholmie. W istocie większa część publiczności europejskiej nie wiedziała o tej wystawie, gdyż uwaga jej zwróconą była na wypadki wojenne. (*La Fr.*)

Turcja.

* (Wyspa Kandja) ma 33 mile długości, od 3 do 11 mil szerokości, a przestrzeń jej wynosi 197 mil kwadratowych. Jest ona oddalona od lądu stałego greckiego o 15 blizko mil, od brzegów azjatyckich o 24 mil i od brzegów północnych Afryki o 40 mil jeograficznych. Wyspa ta liczy obecnie 265,000 ludności, zamieszkałej w trzech miastach (Kandja, Rettimo i Canea), w 1,182 wsiach i osadach i w 41 klasztorach. Ludność przeto tej wyspy nie o wiele zwiększyła się od roku 1821, w którym liczyła 260,000 mieszkańców. Na skutek okrutnych scen, które miały tam miejsce od r. 1821, liczba mieszkańców zmniejszyła się była do 150,000 głów, pomiędzy któremi znajdowało się 50,000 turków. Pasmo wysokich gór ciągnie się przez całą długość wyspy i otacza swemi rozgałęzieniami liczne równiny. Urodzajność gruntu, rozmaitość jego produktów i piękność klimatu, czyniły zawsze z tej wyspy cel zaboru dla rozmaitych ludów. Kandja brała bardzo czynny udział w wojnie o niepodległość grecką i już w roku 1841 przedsiębrała bohaterską, lecz bezowocną walkę w zamiarze osiągnięcia niepodległości. (*Nordd. A. Z.*)

Włochy.

* (Bandytyzm). Dzienniki neapolitańskie donoszą ciągle o gwałtach bandytów. Jeden z ich postępków zasługuje szczególniej na uwagę. Opowiadają, że naczelnik bandytów nazwiskiem Pace, który *pracuje* w Terra di Labore, dowiedziawszy się o tem, iż fałszywi bandyci pustoszą kraj na jego rachunek, ścigał tych ludzi, ujął ich i oddał w ręce miejscowej żandarmerji wraz z listem, w którym następujące napisał słowa: Posyłam wam tych fałszywych bandytów, prosząc o ukaranie ich według całej surowości prawa. (*La Patr.*)

* (Broszura). Listy z Rzymu donoszą do *Ajencji Bullier*, że w tem mieście zajmują się obecnie broszurą drukowaną w Neapolu a rozpowszechnioną w Rzymie, którą napisał jeden rzymianin. Broszura ta nosi tytuł: *La verita à papa Pio nono.* (*La Patr.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 10-go września.

Dyzlokacja wojsk.—Pogłoski.—Hr. Gołuchowski.

W skutek dyzlokacji wojsk, przybędą w tych dniach do Lwowa na załogę pułki: „Toskana", „Keller", „Preussen" i pułk polski ułanów, ochotników z roku 1859, który się odznaczył pod Custozzą. Przybycie wojsk do Galicji poprzedzają pogłoski najdziwaczniejsze; i tak mówią o obozie pod Tarnowem, o rychłej okupacji księztw naddunajskich i t. p. Tymczasem faktem jest, że pułki zostaną znacznie zmniejszone. Tak zwane depo dywizij, będą zupełnie zwinięte, a kompanje (4 na bataljon), mają być zredukowane na 70 ludzi.

Hr. Gołuchowski bawi dotąd w Wiedniu. Spodziewają go się we Lwowie dopiero za 8 albo 10 dni.

δ.

Paryż, 7 września.

P. Drouyn de Lhuys.—Powstawanie margrabiego de la Rochejaquelain na przedajność prasy francuzkiej. — Kongres rzemieślniczy w Genewie.—P. Chassepot.—P. Teodor Żychliński reklamuje.—Komitet reprezentacyjny na drodze do rozwiązania.

Nie ma tego dnia, ażeby nie powstawano na p. Drouyn de Lhuys'a; sama nawet stara *Gazette de France* tak się wyraża: „Prusy obowiązane są panu Drouyn de Lhuys'owi swem rozprzestrzenieniem terytorjalnem, bez niego bowiem, bez spowodowanego za jego wpływem zerwania nierozważnego z Rosją i z księciem Gorczakowem w r. 1863, kwestja księztw nadelbańskich byłaby pozostała w Londynie, gdzieby ją załatwiono na drodze dyplomatycznej, tak, iż Austrja i Prusy nie byłyby miały powodu do wypowiedzenia sobie wojny i do prowadzenia takowej." Słyszymy przeto ciągłe użalania się na to, że nie starano się o utrzymanie przymierza z Rosją. Dziś wszystkie prawie dzienniki powiadają, że Francja jest statkiem bez kompasu, że pora nareszcie, ażeby obrała sobie wyraźny kierunek polityczny i starała się o przymierze z Rosją. Naturalnie, że tacy publicyści, jak Henryk Martin, Labbé, Bonneau, są przeciwnego zdania: cieszą się oni z pogorszenia położenia cesarstwa, gdyż życzą sobie powrotu dynastji orleańskiej, drogiej dla nich nad wszystko na świecie.

Margrabia de la Rochejaquelain, w swej broszurze o pokoju, powstaje na przedajność prasy francuzkiej; dowodzi on, że niektóre dzienniki, które broniły polityki hr. Bismarcka, otrzymywały za swe dobre usługi po tysiąc franków dziennie. Jest to piękny zaprawdę zysk! Tysiąc franków pruskich dziennie, w połączeniu z 50,000 franków miesięcznie, jakie płacił rząd mistyfikujący polski, dozwoliły nie jednemu dziennikarzowi paryzkiemu nabyć piękną willę na wsi. Niegdyś, t. j. około r. 1830, dziennikarze byli ubodzy, lecz dziś posiadają kapitały ulokowane, są akcjonarjuszami, nabywają dobra ziemskie. Dziennikarstwo paryzkie uchyla głowę w obec argumentów margrabiego de la Rochejaquelain i nie odpowiada na nie wcale, margrabia bowiem, który jest również straszny jak p. de Boissy, jego kolega w senacie, nie twierdzi nic bez dowodów w ręku, i tego właśnie przytaczania dowodów najbardziej obawiają się panowie dziennikarze, trzymający stronę Prus.

Na posiedzeniach kongresu rzemieślniczego w Genewie, otwartych 3-go b. m., przemawiało już trzech głównych jego organizatorów. Wywieszono chorągiew czerwoną, i pewien emigrant niemiecki, nazwiskiem Becker, który znajdował się w Badeńskiem wraz z Mierosławskim w r. 1848, przemawiał przeciw monarchom, przeciw klasom bogatym, duchowieństwu, pojęciom religijnym, a następnie zaproponował roztrząsanie następującej kwestji: ukonstytuowanie Polski demokratycznej i socjalnej (ad usum jenerała Mierosławskiego). Na skutek usilnych starań większości delegowanych, kwestja ta została zdaje się usuniętą; jeden z delegowanych, Ed. Potonié, zwrócił uwagę zgromadzenia na to, że wszyscy ludzie są braćmi, że zatem należy głosić braterstwo, a nie pobudzać jedne ludy przeciw drugim. Powiadają mi, że ten kongres jest prawdziwą wieżą Babel: pomięszanie języków nie jest niczem w porównaniu z pomięszaniem przekonań i idei, i cztery mowy w tym rodzaju, jak ta którą powiedział Becker, mogą przyczynić się do uwięzienia tych wszystkich, którzy udali się na kongres. Giller i Plater biorą udział w tym kongresie.

P. Chassepot, wynalazca karabinu noszącego jego nazwę i przyjętego dla armji francuzkiej, mianowany został kawalerem orderu Legji honorowej.

P. Teodor Żychliński oświadcza w swym *Dzienniku Poznańskim*, że nie został mianowany ajentem głównym komitetu reprezentacyjnego na całe Poznańskie, i nadmienia, że korespondent zürichski, podając tę wiadomość, chciał go skompromitować w oczach rządu pruskiego. Muszę niestety oświadczyć p. Żychlińskiemu, że uchodzi on tak w Paryżu jak i w Szwajcarji za piastującego powyższy urząd; obok tego, nieustanne jego stosunki z rozmaitemi komitetami emigracyjnemi, są wyraźnym tego dowodem. Nie ma tego tygodnia, w którymby komitet reprezentacyjny nie otrzymał jakiej komunikacji od p. Żychlińskiego; ostatnia z takich komunikacij wskazywała przyszły tryb postępowania deputowanych polskich w Berlinie. Przeto, panie Żychliński, nie udawaj zdziwionego, gdyż płacisz Gillerowi, Gralewskiemu, Brzozowskiemu, drukujesz ich elukubracje, drukujesz ich fantastyczne opisy podróży, donosisz o czynnościach komitetu reprezentacyjnego; *Dziennik Poznański* jest monitorem rewolucji, a zatem jesteś pan jej pełnomocnikiem.

Komitet reprezentacyjny jest na drodze do zupełnego rozwiązania. Świętorzecki jest w złych stosunkach z księdzem Żulińskim, a Biernawski i Wróblewski wiodą zaciętą walkę z Bosakiem i Jarmundem, Dąbrowski zaś traktuje ich wszystkich jak kretynów. *Głos Wolny* szydzi sobie z komitetu z tego powodu, iż przyjął do swego składu Świętorzeckiego, gdyż, jak powiada ten dziennik, wypadałoby chyba wybrać także mistrza Towiańskiego. Świętorzecki obstalował w księgarni Luksemburgu 12,000 egzemplarzy mszałów, z ryciną przedstawiającą mistrza Towiańskiego w aureoli z promieni słonecznych, tak samo jak Moj

żesz jest wyobrażony na rycinach w tutejszych składach obrazów. Gdzież więc polityka nie gnieździ się!

A. M.

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz.

Gdańsk, 8 września.

W upłynionym tygodniu mieliśmy pogodę piękną, jednak obfitemi przeplataną deszczami.

Targi angielskie zwolna się podnoszą, a ostatnia telegraficzna depesza podaje $1\frac{1}{2}$ do 2 szyl. podwyższenia na kwarterze. Ruch w handlu zbożowym jest lepszy, a w obec słabej kondycji tegorocznego ziarna, większy pokup otwiera się na zagraniczną, zwłaszcza starą pszenicę. Częste deszcze przeszkadzają zbiorom w północnych prowincjach.

We Francji również mnożą się skargi na słabą wagę i nędzny gatunek świeżej pszenicy. Jarzyny również pod względem zbioru nie zaspokoiły rolników, i dla tego ceny ogólnie przybierać zaczynają.

W Belgji, Holandji, Hamburgu targi lepiej się trzymały z wyraźną ku podwyższeniu dążnością.

Na naszej giełdzie mieliśmy łatwy odbyt po rosnących cenach; zeszłoroczne partje szczególniej były poszukiwane, ale i na świeże, jakkolwiek podrzędne ziarno, chętnych nie brakło kupców. Od ostatniego sprawozdania notujemy podwyższenia od 10 do 15 guldenów na łaszcie, a według wszelkiego prawdopodobieństwa handel zbożowy wchodzi do wyższego cen perjodu. Żyto znajdowało odbyt łatwy, po cenach ostatnich pełnych, a nawet $7\frac{1}{2}$ do 10 guld. drożej. Zbiór tego ziarna wypadł obficie, ale obawa choroby kartofli utrzymuje go w cenie i w żądaniu. Jęczmień świeży ogólnie w naszej okolicy ucierpiał od deszczu, i dla tego z trudnością i po niskich cenach odchodzi. Owies jest w takiem samem położeniu.

W ubiegłym tygodniu sprzedano na naszej giełdzie: pszenicy 32,400 korcy i wprawdzie płacono za bardzo jasną z wagą 249 do 243 fun. złp. 57 gr. 21 do 53 gr. 9; 235 do 230 fun. złp. 48 gr. 9 do złp. 46 gr. 12; za pstrą 249 do 246 fun. złp. 57 gr. 6 do złp. 53 gr. 9; 244 do 239 fun. złp. 52 gr. 24 do złp. 49 gr. 12; za ordynarną 241 do 201 fun. złp. 41 gr. 15 do złp. 33 gr. 6. Żyta 4,100 korcy po złp. 31 gr. 14 do złp. 25 gr. 18. Jęczmienia 2,700 korcy po złp. 29 do złp. 23 gr. 19. Owsa 270 korcy po złp. 17 gr. 10 do złp. 14 gr. 5. Grochu 135 korcy po złp. 35 gr. 15 do złp. 31 gr. 18. Rzepaku 2,160 korcy po złp. 56 gr. 24 do złp. 51 gr. 9. Rzepiu 1,350 korcy po złp. 55 do złp. 51 gr. 10.

W ostatnim tygodniu przybyło Wisłą do Gdańska: pszenicy 500 korcy, żyta 380 korcy, owsa 80 korcy, rzepaku 150 korcy, belek dębowych 2,484, sosnowych wraz z okrąglakami 25,450, szweli dębowych 10,736, klepek 2,020 łasztów. W ogóle sprzedano w miesiącu sierpniu: pszenicy 102,600 korcy, żyta 35,100 korcy, jęczmienia 5,670 korcy, owsa 2,160 korcy, grochu 810 korcy, rzepaku 27,000 korcy, rzepiu 10,800 korcy, siemienia lnianego 540 korcy.—Do Gdańska przybyło Wisłą w tym samym miesiącu: pszenicy 11,853 korcy, żyta 8,038 korcy, jęczmienia 675 korcy, owsa 1,026 korcy, grochu 270 korcy, rzepaku 10,110 korcy, belek dębowych 9,816, sosnowych i okrąglaków 86,510, szweli dębowych 86,520, drągów telegraficznych 600, klepek 3,000 łasztów.—Na śpichrzach gdańskich znajdowało się w końcu sierpnia: pszenicy 183,870 korcy, żyta 60,000 korcy, jęczmienia 5,000 korcy, owsa 8,000 korcy, grochu 2,400 korcy, rzepaku 78,600 korcy.

Kursa zmian: Londyn $6{,}22\frac{1}{8}$. Amsterdam $143\frac{5}{8}$. Hamburg 152. Warszawa $75\frac{1}{4}$.

Alexander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Magazyn jubilerski Rucińskiego). Pan T. Ruciński, magazyn swój wyrobów jubilerskich, poprzednio przez lat sześć obok hotelu Saskiego utrzymywany, przeniósł obecnie do domu Grabowskich N. 495 przy ulicy Miodowej. Jak dawniej tak i teraz, jakkolwiek magazyn ten nie imponuje rozmiarami, przez dobór wszakże biżuterji pełnych wytwornego gustu i odpowiednich modzie fasonów, najzupełniej wymaganiom wystarcza, stając się w cenach jak najprzystępniejszym; w załatwieniu zaś różnorodnych obstalunków co do mężkich lub damskich szczegółów, p. Ruciński, jako jubiler niepośledniej zdolności, potrafi każde zadowolnić żądanie.

* Nr. 10 *Gazety Lekarskiej,* wyszedł z druku i zawiera: — Reumatyzm ostry stawów postrzeżenie pr. Łuczkiewicza.—Zakrzep w żyle odpromieniowej następcze zatory w naczyniach małego i wielkiego krwi obiegu ropnica śmierć postrzeżenie dr. Kwaśnickiego.—Tętniak (aneurysma) traumatycznego pochodzenia tętnicy podobojczykowej prawej podwiązanie tejże tętnicy wyzdrowienie, spostrzeżenie prof. Girsztofta (dok.)—Część statystyczna.—Wiadomości bieżące.

* *Przegląd Techniczny,* wyszedł z druku i zawiera:—Patentowane piece Siemensa do topienia stali i do szwejsowania p. R. Brühl inżyniera gurniczego (z rysun.) — Drogi żelazne boczne p. inżyniera Wierzbowskiego.—Badania nad środkami uniknienia szkodliwych skutków dymu rozprawa K. Wye Wilhelma (dok.)—Otrzymywanie kwasów tłustych do fabrykacji świec i mydła p. Mège-Mouriés.—Przegląd pism perjodycznych zagranicznych p. W. D.—Tablice zamiany miar.

* Nr. 37 *Opiekuna Domowego,* wyszedł z druku i zawiera:—Instytut Muzyczny w Warszawie (z drzew.)—Piosnka rzemieślnicza p. A. Brzostowskiego.—Jan Konbek p. Ad. N. Nakęskiego (z drzew.)—Zegary p. W. Skibę (c. d. z 2 drzew.)—Złodziejski portret p. W. Skibę (c. d.) — Okuń p. G. Belke (z drzew.)—Rozmaitości.

* Nr. 50 *Bluszczu,* wyszedł z druku i zawiera: —Nagrobek (poezja) p. A. — Przegląd literatury niemieckiej. — Paryzkie nowiny.—Wędrowne ptastwo (dok.)—Dodatek:—Opis ryciny mód (z ryc.) — Kapelusz z woalką formy szarfy (z ryc.) — Wzór na szlak w zęby (z ryc.) — Pasek na żołądek dla dzieci do roku na drutach (z ryc.) — Ubrania podróżne (z ryc.) — Fartuszek kasztelanka (z ryc.) — Fartuszek abigail (z ryc.)—Farsuszek matka chrzestna (z ryc.) — Koszyczek z czeskich paciorków (z ryc.)—Maszyny do szycia.—Przegląd mód.—Sekreta gospodarskie. — Tablica kroju do numeru 50 i 51 Bluszczu.

Warszawa, dnia 1 (13) Września.

Kalendarz.

W piątek, 14 września,—Podwyższenie św. Krzyża.—Słońce wsch. o godz. 5 min. 33; zach. o godz. 6 min. 17.

W sobotę, 15 września. — św. Nikodema kapł. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 35; zach. o godz. 6 min. 13.

Stan pogody.

31 sierpnia (12 września.)	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po p.
Barometr w milimetrach.	749 2	748.4
Termometr Reaum.	$+ 10^{\circ}6$	$+ 15^{\circ}8$
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło $+ 16.^{\circ}8$ R. Najmniejsze ciepło $+9^{\circ}4$ R.

Z rana d. 1 (13) września $+ 10.^{\circ}2$ R. ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 8.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Balet **Monte-Christo.** (Zacznie się o godz. 7-ej).

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, **Pani Kasztelanowa** (P. Kwieciński wystąpi w roli Władysława); **Pożar w Klasztorze; Szuka siebie.** (Zacznie się o godz. 7-ej). — *Wczoraj*, dawano **Helena de la Seigliere**, było osób 700.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro* i *codziennie*, **Obrazy niknące**, nowa serja w liczbie 21, przedstawiających wyprawę Franklina do bieguna północnego. — Początek o godz. 8-ej. — Cena miejsc **o połowę zniżona** a mianowicie: krzesła w pierwszych dwóch rzędach kop. 50; pierwsze miejsce kop. 25; drugie miejsce kop. 15.

CYRK RENTZA, przy rogu ulic Marszałkowskiej i Nowogrodzkiej. — *Jutro*, **Wielkie Przedstawienie.** — Grand soirée equestre, w której 9 najpiękniejszych i najlepiej tresowanych koni, wprowadzone i jeżdżone będą.—Kadryl z czasów Ludwika XIV jeżdżony przez 4 panów i 4 damy towarzystwa.— Elbe Davy, jeżdżony przez p. Rentz. — Cztery tresowane ogiery, równocześnie wprowadzone przez p. Rentz.— Joung-Emir, na nowy sposób tresowany i wprowadzony pr. p. Rentz.— Thealeb, jeżdżony przez paenę Emilję. — Blondel, z wolnej ręki tresowany i wprowadzony przez p. Schumana.— Arab i jego wierny koń, wielka scena ekwestryczna z ewolucjami i potyczkami, konno i pieszo. — Początek o godz. $7\frac{1}{4}$.

RAPPO-TEATR. — *Jutro*, **Wielkie Przedstawienie.** 18-go Października, czyli zwycięztwo pod Lipskiem, wielki obraz z introdukcją: Napoleon przy młynie tabacznym, wykonany przez 100 osób.—Galerja żywych obrazów.—Gimnastyczne ćwiczenia.—Początek o godz. 7-ej).

ELDORADO. — *Jutro*, wystąpienie **Spiewaków paryzkich.**— (Cena wejścia kop. 20).

ORPHAEUM (ulica Miodowa w domu Lessera).—Codziennie, sztuki magiczne i zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Castro. — Miejsce numerowane kop. 30; — wejście do ogrodu kop. 20.— Zacznie się o godzinie $6\frac{1}{2}$.

MUZEUM HISTORJI NATURALNEJ (na Nalewkach) *Codziennie.*

GABINET FIGUR WOSKOWYCH (na Nalewkach). *Codziennie.*

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-adjutant Jego Cesarskiej Mości, książę Leon *Radziwił* z Petersburga; jenerał-lejtnant *Kostanda* z Niższego Nowogrodu;— wyjechali: gubernatorowie cywilni gubernij: lubelskiej, jenerał-major *Bućkowski* do Lublina; radomskiej, pułkownik *Anuczyn* do Radomia; siedleckiej, *Gromeka* do Siedlec; kamerjunker dworu Jego Cesarskiej Mości *Spasski* do Petersburga.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 850, wyjechało osób 414; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 141, wyjechało osób 179; — statkami parowemi przyjechało osób 23, wyjechało 26; — onegdaj w ogóle przyjechało osób 786, w tej liczbie z zagranicy 11; wyjechało 648, w tej liczbie za granicę 5.

* *Listy niewłaściwe do skrzynek pocztowych włożone* w dniu 12 września 1866 roku a mianowicie pod adresem: Teodor Szaropow w Lechniewie, Julja Lewestam w Petersburgu, K. Halpern w Białym-stoku, Teofil Kuściła w Białym-stoku.

Dnia 30 (11) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 27, wyzdrowiało 65, umarło 6, pozostało 1453 (mężczyzn 643, kobiet 810); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 133, kobiet 144.

* (Buletyn cholerycznych w Warszawie), dnia 12-go września jest następujący: Pozostało z 11-go chorych: mężczyzn 63, kobiet 79, razem 142; zachorowało m. 25, k. 21, r. 46; wyzdrowiało m. 3, k. 4, r. 7; umarło m. 9, k. 4, r. 13; pozostało na d. 13-y września m. 76, k. 92, r. 168.— Od początku epidemji (to jest od od 9-go (21-o) lipca) zachorowało m. 325, k. 273, r. 598; wyzdrowiało m. 120, k. 96, r. 216; umarło m. 129, k. 85, r. 214.

* (Buletyn cholerycznych w szpitalu wojskowym Ujazdowskim i w wojskach) w Warszawie dnia 12-go b. m. jest następujący: Pozostało z d. 11-go chorych 20, zachorowało 4, wyzdrowiało —, umarło 2, pozostało na d. 13-y września 22. Od początku pojawienia się epidemji (to jest od 7 (19) lipca) zachorowało 125, wyzdrowiało 58, umarło 45.

* **W dniu 12 września 1866 roku urodziło się w Warszawie:** *Chrześcjan*: płci mężkiej 22, żeńskiej 31; *Starozakonnych*: żeńskiej 2, razem 55; zaślubieni *Chrześcjanie*: Bieguński Feliks urzędn. z Lubl., z Bobińską Olimpią; Madyński Franciszek bedn., z Wojnowską Łucją; Dąbrowski Jan żołn. dym., z Stołowską Aleksandrą; Wilhelm Jan postrz., z Prasser Fryderyką stol.; Kowalski Andrzej mul., z Sobotka Marjanną; Piasecki Antoni pozł., z Czułkowską Agnieszką; zmarli *Chrześcjanie*: Scholtze Natalja lat 27 żona obyw.; Przybyłowska Zofia lat 48 żona urzędn.; ksiądz Kasper Wittman lat 68 dziek. kan. kat.; Marczewski Alfred lat 27 księg.; Fajder Józef lat 51 piek.; Jarosz Marjanna lat 77; Całka Marjanna lat 29 żona służ.; chłopiec z nazw. niew. lat 13; Kozłowska Marjanna lat 38 żebr.; Berkoł Karolina lat 35 żona służ.; Dreszcz Mikołaj lat 54 szewc; Sitkowska Franciszka lat 31 żona wyr.; Radzikowska Ewa lat 48 cór. służ.; Kołodzi Marcin lat 36 żołn. dym.; Misiurski Jan lat 40 wyrobn.; Woś Franciszek lat 54 wyrobn.; Kulesz Jan lat 66 żołn. dym.; Milczarek Katarzyna lat 46 żona wyrobn.; Balter Marjanna lat 4?; Kobyłecka Balbina lat 48 żona podof.; Frost Marjanna lat 26; Schwartz Andrzej rok 1 syn wyrobn.; Paterman Juljan lat 4 mies. 6 syn wyrobn.; Czerwonka Marjanna lat 2 cór. służ.; Białaczewska Antonina rok 1 mies. 3 cór. wyrobn.; Koliński Leonard lat 2 syn szew.; Walencik Marjanna rok 1 cór. wyr.; Augerman Józef lat 3 syn zduna; Frej Stefanja lat 2 cór. zeg.; Karaś Apolonja rok 1 mies 6; Piotrowicz Wanda lat 10; Gulczyńska Zuzanna lat 6 cór. obyw.; Andrejew Tatianna lat 3; Cwiklińska Katarzyna rok 1 mies. 6 cór. mul.; Walkowski Maksymiljan rok 1 mies. 3 syn stol.; Kozłowska Marjanna lat 4 mies. 6 cór. stol.; Kisielewicz Ludwika lat 3 mies 6 cór. szew.; Buczyński Jan mies 3 syn służ.; Bartnicka Kunegunda mies. 1 cór obyw.; Wojciechowska Julja mies. 5; Naim Józef mies. 1 wych. dziec Jezus; Złotoszewski Alojzy mies. 3 syn stol.; Małwiński Marjan dni 5 syn mul.; Tachner Jan mies. 2 syn wyrobn.; Bucholtz Ferdynand mies. 1 syn wyrobn.; Schlötzer Leopold mies 5 syn ślus.; Renter Ludwika mies. 10 cór. kup.; Górska Teofila dni 14 cór. handl.; Dzięcioł Rozalja dni 3 cór. wyrobn.; *Starozakonni*: Kowalski Lajzer lat 40 wyrobn.; Mendel bez nazw. lat 4; From Gitla rok 1; Herszkowicz Szlama lat 3 mies. 6; Wróbel Ruchla lat 4; Zakolnik Cyna lat 3; Baumflek Majer lat 2; Pergament Icek lat 12; Rotblat Fajga rok 1; Kaszkiet Szulim lat 2 mies. 6; Jurensohn Cypa dni 14; Goldfus Eta dni 9; Spreiregen bezim dni 3.

Ceny targowe

dnia 31 sierpnia (12 września) 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — do (ruble srebrne i kopiejki)			
Pszenica Waga 240 — — f.	5	85	6	75
Żyto „ 230—237 f.	4	35	4	50
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	2	$47\frac{1}{2}$	2	55
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	—	—	1	20

Pud siana od k. — — 30. Pud słomy od k. — —20.

Dowozy: Pszenicy 700; Żyta 200; Jęczmienia —; Owsa 350 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. $36\frac{3}{4}$ do rs. 3 k. $58\frac{1}{2}$.

Garniec „ od rsr. 1 kop. 10 do rsr. 1 kop. 17.

Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 602.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. *5243*) *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż nadesłany w drodze urzędowej akt zejścia Chrobrzyńskiego Michała, z Królestwa Polskiego pochodzić mającego, w wieku lat 76, dnia 17 Marca r. b. we Lwowie zmarłego, przesłanym został Archiwum Głównemu Królestwa, do zachowania dla stron interesowanych użytku.

Warszawa dnia 11 (23) Sierpnia 1866 r.
Naczelnik Wydziału Puchalski.

(N. D. *5624*). *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P., podaje do wiadomości osób interesowanych, iż Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Kaliszu, wyrokiem w dniu 14 (26) Lipca r. b. na powództwo Tekli Kukuł zapadłym, śledztwo co do zaginionego męża jej Pawła Kukuł ogrodnika, ostatnio we wsi Krzyworzeka Okręgu Wieluńskim przebywającego, nakazał i do wyprowadzenia takowego, podsędka Okręgu Wielunskiego wyznaczył.

Warszawa dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1866 roku.
Naczelnik Wydziału Puchalski

(N. D. *5648*) *Zarządzający Warszawską Akcyzną Częścią.*

Podaje do wiadomości, że w Biurze Zarządu Akcyzy, można dostać drukowaną na ruskim i polskim językach, ustawę o akcyzie od trunków w Królestwie Polskiem, po 35 kop. za egzemplarz, i instrukcją do opisu browarów piwnych i fabryk miodu, oraz do wymiaru znajdujących się w nich naczyń, także na ruskim i polskim djalektach po 10 kop. sr. za egzemplarz. Zaś świadectwa na przewóz wódki z gorzelni i hurtowych składów, można nabyć w kasach powiatowych.

(N. D *5435*) *Burmistrz Miasta Wyszkowa.*

Do miasta Wyszkowa w Powiecie Pułtuskim Gubernji Płockiej, odległym od Warszawy wiorst 64, szosą, a do kolei St. Petersburgskiej do stacji Łochów wiorst 14, liczącego dusz 2460. posiadające w blizkości okolice zamieszkałe przez obywateli i służbę leśną rządową, gdzie już zaprowadza się apteka, potrzebny jest lekarz wolno praktykujący, mający do tego upoważnienie od swojej władzy.

Chcący objąć tu stałe zamieszkanie, zgłosić się zechce do władzy miejscowej policyjnej.

Wyszków dnia 17 (29) Sierpnia 1866 r.
Kopunowski.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *5622*). *Komitet Wystawy Kwiatów i Płodów Ogrodniczych.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 5 (17) Września r b. o godzinie 11 przed południem odbędzie się w ujeżdżalni przy ogrodzie Saskim głośna licytacja in plus na sprzedaż materjałów drzewnych budowlanych i innych przedmiotów, pozostałych od wystawy kwiatowej, a to oddzielnie na sprzedaż podłogi heblowanej z legarami i parapetów pod bandami od sumy rs. 296, a oddzielnie na stoły podłużne i półokrągłe od sumy rs. 20, jako wartości materjałów drzewnych i innych przedmiotów budowlanych.

Przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć na ręce kierującego sprzedażą vadium co do pierwszych przedmiotów rs. 38 i na koszta ogłoszenia rs. 10, a do drugich vadium rs. 6, które nieutrzymującemu się natychmiast zwrócone zostaną.

Utrzymujący się przy licytacji, całkowitą sumę przez siebie postąpioną za każden z tych przedmiotów obowiązany jest bezzwłocznie gotowizną do rąk dyrygującego sprzedażą wypłacić, vadium zaś jego pozostanie do spełnienia wszystkich zobowiązań warunkami licytacyjnemi objętych.

Szczegółowe warunki mogą być każdodziennie prócz świąt przejrzane na miejscu przedaży, to jest w ujeżdżalni przy ogrodzie Saskim, gdzie równie i materjały drzewne przedmiotem licytacji będące obejrzane być mogą.

Warszawa d. 30 Sierpnia (11 Wrześ.) 1866 r.
(1) Leon Dembowski.

(N. D. 5625). *Управленіе военнаго Начальника Опатовскаго Уѣзда.*

22 Августа жителька гмины Руда Косцѣльна Опатовскаго Уѣзда Юзефа Столярская утеряла около д. Ржепинъ свой паспортъ за N. 86 выданный ей Военнымъ Начальникомъ Островецкаго Участка 19 Апрѣля с. г. въ г. Сандомирѣ срокомъ на 6 мцевъ.

Объявляя о семъ прошу Врінскія и Гражданскія Власти въ случаѣ если окажется какое лице съ эмимъ паспортомъ задержать и отправить этапнымъ порядкомъ комнѣ.

Военный Начальникъ Опатовскаго Уѣзда, Маіоръ Буткевичъ.

(N. D. 5524) *Варшавскій Военный Округъ.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ

окружнаго Интендантскаго Управленія Варшавскаго Военнаго Округа.

По случаю неуспѣха первыхъ торговъ въ госпитальныхъ конторахъ, на заготовленіе припасовъ и матеріаловъ, для продовольствія съ 1867 года, Новогеоргіевскаго, Ивангородскаго и Сувальскаго военныхъ госпиталей, назначено произвести вторичные торги, въ Военно Окружномъ Совѣтѣ Варшавскаго Военнаго Округа.

Торги эти будутъ произведены, на тѣхъ же основаніяхъ и правилахъ, какія объяснены въ объявленіяхъ, припечатенныхъ въ вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ, давно въ Варшавскихъ: Дневникѣ N. 158, 160 и 161 и Курьерѣ N. 171, 172 и 173, а также въ Гродненскихъ Вѣдомостяхъ N. 27 съ измѣненіемъ лишь въ нихъ, времени торговъ и мѣста производства ихъ въ слѣдующіе сроки:

Для Новогеоргіевскаго 12 (24) Сентября 1866 г.

Для Ивангородскаго и Сувальскаго 19 Сентября (1 Октября).

Окружное Интендантство, объявляя объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, присовокупляетъ:

1. Что на конвертѣ съ цѣнами, должна быть здѣлана надпись: „въ Военный Окружный Совѣтъ Варшавскаго Военнаго Округа, къ торгу такого то числа, на поставку продовольственныхъ припасовъ и матеріаловъ въ такой то госпиталь.“

и 2) Всѣ свѣдѣнія къ торгамъ, какъ то: кондиціи, вѣдомости о количествѣ израсходованныхъ припасовъ въ 1865 г., и объявленіе о порядкѣ заготовленія ихъ, желающіе могутъ видѣть заблаговременно какъ въ Окружномъ Совѣтѣ, гдѣ назначены торги, такъ и въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи, равно и въ госпитальныхъ конторахъ: во всякое время отъ 9-и до 3-хъ часовъ дня кромѣ праздничныхъ дней.

Варшава, 22 Августа 1866 года.
Окружный Интендантъ,
2 Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.

(N. D. *5569*). *Magistrat Miasta Grójca*

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na mocy upoważnienia W. Naczelnika Powiatu Warszawskiego z dnia 13 (25) Sierpnia r. b. Nr. 20913 w drugim terminie dnia 26 Września (8 Października) r. b o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w Magistracie miasta Grójca sekretna przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja na pobudowanie nowej studni murowanej z zaprowadzeniem w niej pompy żelaznej ssąco-podnoszącej od sumy rs. 851 kop. 46 i pół.

Mający chęć podjęcia się tej entrepryzy zechcą się stawić w miejscu i czasie oznaczonem i złożyć deklaracją podług poniżej domieszczonego wzoru napisaną do której dołączonym być winien kwit którejkolwiek Kasy skarbowej lub Banku polskiego na złożone w niej vadium rs. 85. kop. 14 i pół.

Bliższą wiadomość o warunkach tej entrepryzy, powziąść można w Magistracie Miasta Grójca każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne i galowe.

Grójec d 23 Sierpnia (4 Września) 1866 r.
Burmistz Oskólski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta Grójca z dnia 23 Sierpnia (4 Września) r. b. Nr. 2525 podaję niniejszą deklaracje iż obowiązuje się podjąć entrepryzy pobudowania nowej studni murowanej z zaprowadzeniem w niej pompy żelaznej ssącą tłeczącej w Rynku miasta Grójca, w scisłem zastosowaniu się do zatwierdzonego kosztorysu za sumę rs (tu wypisać liczbami i literami sumę) poddając się wszlkim warunkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym i dobrze mi znanym.

Dowód na złożone vadium w ilości rs. 85 kop. 14 i pół, składam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie takowego przez pocztę do N na mój koszt upraszam.

Pisałem w N dnia N roku N.

(tu podpis czytelnie z wymienieniem miejsca zamieszkania domieścić należy.

(N. D. *5230*) *Urząd Leśny Wyszków*

Podaje do publicznej wiadomości. iż z polecenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) r. b. Nr. 45,621/16,455, w dniu 21 Września (3 Października) r. b. o godzinie 12 w południe w Kancelarji Urzędu Leśnego tutejszego w wsi Dąbrowa Gminie Leszczydół, powiecie Pułtuskim; w poszukiwaniu należności, od Mordki Temkina z Warszawy, zawodnego kupca, odbywać sie będzie na risiko jego, w trzecim terminie głośna in plus licytacja na sprzedaż reszty drzewa pozostalego, na zakupionych przez niego odpadkach a mianowicie.

1. Obrębie Grudek, Wielątki i Komorowo, przeznaczony do użytku rolnego wsi i folwarku Komorowo ocenionego z wyłączeniem gotowych wyrąbanych sążni, mających inne przeznaczenie, w ogóle na rs. 1,669 kop. 76½ wyrażniej rubli srebrem tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewięć kopiejek siedmdziesiąt sześć i pół.

2. Z Obrębów Komorowo i Leszczydół przeznaczonych, do użytku rolnego wsi i folwarku Leszczydół ocenionego w ogóle na rs. 1,487 kop. 11½ wyrażniej rubli srebrem tysiąc czterysta ośmdziesiąt siedm kopiejek jedenaście i pół.

Licytacja pojedyńczo wsiami, porządkiem jak wyżej, to jest: najprzud z opadków wsi Komorowo, następnie z odpadków wsi Leszczydół, odbywać się będzie.

Ubiegający się o nabycie drzewa winni są na vadium w gotowiznie, listach zastawnych, lub właściwych ku temu papierach procentowych skarbowych złożyć $1/10$ część sumy szacunkowej, mianowicie do kupna odpadków wsi Komorowo rs. 167 wyrażniej rubli srebrem sto sześćdziesiąt siedm, do kupna odpadków wsi Leszczydół rs. 149 wyrażniej rubli srebrem sto czterdzieści dziewięć

Vadium to nieutrzymującemu się przy licytacji, zaraz zwrócone zostanie, vadium zaś plus licytanta, uzupełnione do $1/10$ części sumy postąpionej, pozostanie w kasie Skarbowej jako kaucja.

Należność na licytacji postąpiona, ma być jednorazowo w zupełności opłaconą w dniach 30 po zatwierdzeniu przez rząd protokułu licytacyjnego.

Warunki do licytacji ogłoszone i oferta na niej postąpiona, obowiązuje w zupełności plus licytanta zaraz od chwili podpisania, protokułu licytacyjnego z mocy artykułu 48, postanowienia rady administracyjnej z daty 16 (28) Maja 1833 r.

Ostateczny termin wyróbki i wywózki drzewa, oznacza się na dzień ostatni Marca 1868 roku.

Bliższe warunki licytacyjne i kontraktowe tej sprzedaży przejrzane być mogą każdodziennie w urzędzie leśnym tutejszym.

Drzewo na gruncie służba leśna okazywać będzie.

Bez względu jaki weźmie obrót drzewo zakupione, powinno być zapłacone przez nabywcę w całkowitej sumie, a skarb nieodpowiada za żadne straty nabywcy z jakichkolwiek wypadków wyniknąć mogące i nieprzyjmuje żadnych reklamacji o zły gatunek lub szacunek a nawet o brak jakiej ilości drzewa chociażby z defraudacji jeżeli te wykryte nie zostaną lub z innych powodów, wreszcie nieodpowiada za całkowite zniszczenie drzewa przez pożar, burzę lub innę wypadki.

Dąbrowo d 8 (20) Sierpnia 1866 r.
Nadleśniczy, Hermanowicz,

(N. D. *5636*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Hubów Jaworowskiej, wdowy z własnych funduszów utrzymującej się w Warszawie pod Nr. 482 zamiesz ałej, zaś zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokelego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 586 lit. B. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs 1,200 wraz z procentem po 5% od dnia 19 Stycznia 1863 r. zaległym hypotecznie ubezpieczonej na nieruchomości Nr. 1439 w Warszawie, należącej do Józefa i Julji z Tschieschneków małżonków Ostrowskich, oraz kosztów egzekucyjnych od tychże Józefa i Julji z Tschieschneków małż. Ostrowskich obywateli w Warszawie pod Nr. 1439 zamieszkałych, protokułem Józefa Kurmana Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1863 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną zostala.

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 1439 w Warszawie przy ulicy Wielkiej na gruncie czynszowym do szpitala Sgo Ducha należącym, z którego opłaca się czynszu rocznego rs. 7 kop. 50 w cyrkule policyjnym i administracyjnym 8 w jurisdzkcji Sądu Pokoju Ogu i miasta Warszawy Wydziału III. należy, prawem własności do Józefa i Julji z Tschieschneków małż. Ostrowskich obywateli w rzeczonym domu zamieszkałych i w tychże posiadaniu będąca, graniczy i styka się z boku lewego z nieruchomością Icyka Askinajzer Nr. 2440 z strony prawej z nieruchomością Nr. 1438 do Cukiermana należącą od tyłu z nieruchomością Brynkmana Nr. 1497 frontem od ulicy Wielkiej zwrócona poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona. Na gruncie tej nieruchomości są:

Zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy z drzewa w słupy postawiony, gontami kryty z trzema kominami murowanemi nad dach wyprowadronemi u dachu pięć okien facjatowych blachą obitych, zabudowanie to całe szalowane deskami.

2. Oficyna z lewej strony podwórza będąca z drzewa w słupy postawiona, deskami szalowana, o parterze z facjatami dachówką karpiówką kryta, z trzema kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

3. Oficyna z prawej strony stojąca z drzewa w słupy postawiona, do której prostopadle przytyka zabudowanie również z drzewa w słupy postawione, wszystko deskami szalowane dachówką karpiówką kryte, jedną całość stanowiące z trzema kominami.

4. Komórki o 3-ch przedziałach i kloaka z drzewa w słupy pod gontem.

5. Komórki o 3 przedziałach z drzewa w słupy pod gontem.

6. Wozownia z drzewa w słupy postawiona.

7. Wozownia i 2 stajnie z drzewa w słupy postawione.

8. Wozownia i stajnia z drzewa w słupy postawiona.

9. Komórki z drzewa w słupy postawione o 6 przedziałach, wszystkie prawie budynki wyżej opisane opatrzone są rynnami zabudowania mieszkalne blaszanemi, inne drewnianemi.

10. Ogródek częścią fruktowy a w części warzywny z częścią podwórza między zabudowaniami ad 3 i 4 urządzonej z wiema furtkami w którym znajduje się altana z łat, kilka drzew owocowych i krzaków kwiatowych ogródek ten jest długi około łokci 33, szeroki okolo łokci 24.

11. Podwórze w części niebrukowane, a w części z kamienia polnego bruk mające, w którym jest dół balami przykryty i studnia temiż cembrowana z pompą drewnianą takąż rurą i wahadłem.

W nieruchomości tej mieszczą się następujący lokatorowie którzy płacą rocznie:

1. Horn Rudolf rs. 195, 2. Czajkowski Karol rs. 120, 3. Szustak Konstanty rs. 84, 4. Witemberg Izrael rs. 75, 5. Tokier Izrael rs. 75, 6. Tuczyn Franciszek rs. 75, 7. Kolanowski Andrzej rs. 60, 8. Siemnicka Barbara rs. 66, 9. Załęski Jan rs. 60, 10. Początkiewicz Józef rs. 36, 11. Kalinowska Rozalja rs. 33, 12. Fibich Bartłomiej rs. 36, 13. Gajewska Anna rs. 25 k. 20, 14. Marczewski Jan rs. 32 kop 40, 15. Toporek Michał rs. 32 kop. 40, 16. Böhm Antonina rs. 32 kop. 40, 17. Podsiadliński Jan rs. 36. Razem rub. sreb. 1,073 kop. 40.

Obszerniejszy opis powyżej wymienionej zajętej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokelego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 5866 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 1337 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochowskiego Podpisaza tegoż Sądu d. 4 (16) Maja 1863 r.

2. Zygmuntowi H. Wielopolskiemu Prezydentowi Magistratu miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu d. 4 (16) Maja 1863 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 11 (23) Maja 1863 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń na placu Krasińskich pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Lipca 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Kokeli Patron Trybunału, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego. Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1863 roku. Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży. Trybunał w termnie trzech publikacji w d. 14 Sierpnia 1863 r. odbytym, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 14 Października 1863 rokn godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie popierająca sprzedaż Anna Jaworowska za tęż ni ruchomość sumę rs. 3,000 postąpi.

Warszawa d. 15 Września 1863 r.
Podpisarz Trybunału, Juljan Świerczewski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1439 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Kokeli Patronowi za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 2 (14) Października 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 2 (14) Grudnia 1863 r. godzinę 10 rano, lecz takowy nie przyszedł do skutku.

Następnie wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego daty 19 (31) Października 1864 r. między Teklą Wache wdową obywatelką w Warszawie pod Nr. 1094 mieszkającą przez Piwońskiego Patrona stawającą z jednej, a Anną z Hubów Jaworowską wdową w Warszawie pod Nr. 482 zamieszkałą, przez Kokelego Patrona stawającą z drugiej strony, upoważnioną została Tekla Wache w miejsce Anny Jaworowskiej do dalszego popierania sprzedaży nieruchomości Nr. 1439 w Warszawie położonej, w poszukiwaniu sumy hypotecznej rs. 3,000 z procentem.

Z powodu jednak nastąpionej śmierci Tekli Wache, subhastacja popieraną być nie mogła, dopiero po nastąpionem uregulowaniu spadku i wylegitymowaniu się sukcesorów tejże Tekli Wache Wincenty Wache obywatel w Warszawie pod Nr. 968 zamieszkały, jako współsukcesor i nabywca praw od innych sukcesorów Tekli Wache, z mocy aktu urzędowego przed Wojciechem Śliwińskim Rejentem daty 20 Sierpnia (1 Września) 1860 r., oraz kontraktu urzędowego daty 30 Maja (11 Czerwca) 1866 roku i aktu urzędowego daty 5 (17) Maja 1866 roku przed Wojciechem Śliwińskim Rejentem w Warszawie zeznanych, wydał nakaz subhastacyjny o kwotę rs. 3,000 z procentem i kosztami za pośrednictwem Komornika Antoniego Szadkowskiego przeciwko Jakóbowi Kaufman kupcowi w Berlinie zamieszkałemu, zamieszkanie prawne w Warszawie pod N-rem 1087*b* u Zamościa Königsbergera obywatela, obrane mającemu jako teraźniejszemu właścicielowi nieruchomości Nr. 1439 w Warszawie położonej i uzyskał wyrok ilacyjny Trybunału Cywilnego tutejszego daty 16 (28) Sierpnia 1866 r. wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1439 w Warszawie położonej na dzień 19 (31) Października 1866 r. godzinę 10 rano, który się też odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

W imieniu Wincentego Wache sprzedaż niniejszą popierać będą Teodor Łącki i Franciszek Siatecki Adwokaci przy Sądzie Apelacyjnym pierwszy pod Nr. 1775, drugi pod Nr. 484*a* w Warszawie zamieszkali, w których tenże zamieszkanie prawne obrał sobie.

Warszawa d. 17 (29) Sierpnia 1866 r.

Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

(N. D. 5635). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wojciecha i Julji z Adamskich małżonków Szpingiewiczów obywateli w Włocławku Okręgu Włocławskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500 z procentem 5% od dnia 1 (13) Marca 1865 r. od Wilhelma i Fryderyki z Ruffów małżonków Szubert obywateli właścicieli nieruchomości w mieście Włocławku pod Nr. 62 położonej, tamże zamieszkałych protokułem Wilhelma Sobotowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 1 (13) Kwietnia 1866 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Włocławku przy ulicy Wiślanej pod Nr. 62 w Powiecie i Okręgu Włocławskim gubernji Warszawskiej, na gruncie dziedzicznym pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Włocławskigo w mieście Brześciu Kujawskim urzędowanie odbywającego, położona, prawem własności po egzekwowanych dłużników Wilhelma i Fryderyki z Ruffów małżonków Szubert należąca i w tychże posiadaniu zostająca poszukiwaną należnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa o parterze i facjacie z piwnicą masiv murowaną i sklepioną dachówką holenderką kryty, komin murowany mający.
2. Kloaka deskami kryta.
3. Dół na kartofle, deskami kryty.
4. Parkan z desek stanowiący granicę,
5. Kawałek płocika z żerdzi.
6. Budka z desek nieukończona.
7. W podwórzu drzewek owocowych sztuk 10.
8. Plac na którym powyższe budowle stoją wraz z podwórzem, wynosi około łokci kwadratowych 1,147.

W tej nieruchomości prócz właścicieli małżonków Szubert mieszka Rajmund Bekker który płaci rocznie rs. 30.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Adwokata Teodora Łąckiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Stanisławowi Jezierskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego, w mieście Brześciu Kujawskim urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce Józefa Bądkowskiego Podpisarza tegoż Sądu.
2. Ludwikowi Zarembie Prezydentowi miasta Włocławka w tymże zamieszkałemu i urzędującemu, na ręce Jana Zdanowskiego Inspektora Policji.

Obudwom d. 11 (23) Kwietnia 1866 r.

Wniesiono do akt hypotecznych powyższej nieruchomości d. 12 (24) Kwietnia 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 13 (25) Czerwca 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa, d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r.

R. D. Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 13 (25) Czerwca, 27 Czerwca (9 Lipca) i 11 (23) Lipca 1866 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Włocławku przy ulicy Wiślanej pod Nr. 62, w Okręgu Włocławskim Gubernji Warszawskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 11 (23 Lipca 1866 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości. na dzień 23 Sierpnia 4 Września) 1866 r. godzinę 11 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 1 500 jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 13 (25) Lipca 1866 r.

Pisarz Trybunału,
R. D. Zgórski.

W terminie powyższym, nieruchomość Nr. 62, w mieście Włocławku położona przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi, za sumę rsr 1,500. i Trybunał wyrokiem daty 23 Sierpnia (4 Września) 1866 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, na dzień 28 Października (9 Listopada) 1866 r. godzinę 10 rano. który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksię sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 24 Sierpnia (5 Września) 1866 r.

Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

(N. D. 5645). Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 545 zamieszkały, jako popierający sprzedaż w drodze działów dwóch nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1152 i Nr. 1163 położonych; do Katarzyny z Szamborskich Chachałowiczowej, Mateusza Szamborskiego, Józefa Ureckiego i Anny Pauliny Ureckiej nieletniej należących i hypotecznie na ich imie uregulowanych, zawiadamia i ogłasza: iż z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1863 r. pomiędzy Katarzyną z Szamborskich Chachałowicz wdową, w Warszawie pod Nr. 1563 zamieszkałą, przez niegdy Leona Chraszczewskiego Mecenasa stawającą, przeciwko:

1. Janowi Ureckiemu w Warszawie pod Nr. 608, jako opiekunowi ad hoc Anny Pauliny Ureckiej.
2. Mateuszowi Szamborskiemu, urzędnikowi w Warszawie pod Nr. 1152 i 1163 w imieniu własnem działającemu, oraz jako przydanemu opiekunowi tejże nieletniej.
3. Józefowi Ureckiemu obywatelowi w Warszawie pod Nr. 1563 zamieszkałym, przez Wyżykowskiego Patrona stawającym zapadłego.

Dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Franciszce z Jagodzińskich Szamborskiej pozostałego, składającego się głównie z dwóch nieruchomości Nr. 1152 i Nr. 1163 w Warszawie położonych, na imie Sukcesorów współdzielących się hypotecznie uregulowanych, a w razie niemożności podzielenia ich w naturze, sprzedaż onych przez publiczną licytację postanawiającego.

Nieruchomość Nr. 1152 w Warszawie przy ulicy Łuckiej położona, składa się z domu masiv murowanego parterowego o mieszkaniach poddasznych, w części piwnicami sklepionemi pod nią znajdującemi się, dachówką karpiówką pokrytego, frontem do ulicy Łuckiej stojącego, stajenki z bali w słupy deskami krytej komórek drewnianych gontami krytych, do rozebrania zakwalifikowanych, studni balami cenbrowanej nakrytej z pompą i korbą drewnianą cegły starej dwie kupy ułożonej, bali i futer drewnianych okiennych i drzwiowych, wapna w dole, bruku w podwórzu, drzew i krzewów fruktowych i gruntu pod całą posesją czynszowego wynoszącego łokci kw. 10,792.

Nieruchomość zaś Nr. 1163 w Warszawie przy ulicy Łuckiej położona, składa się z ogrodu fruktowego 6,200 łokci kw. obejmującego.

Biegli mianowani do oszacowania powyżej wymienionych nieruchomości szacunek pierwszej, to jest: Nr. 1152 ustanowili na rs. 5,686 kop. 30, szacunek zaś drugiej Nr. 1163 na rs. 1,724.

Oszacowania te wyrokiem Trybunału dnia 13 (25 Października 1864 r. zapadłym potwierdzone zostało.

Do odbycia sprzedaży delegowanym jest W-ny Szadkowski Asesor Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale II, pod N. 519 odbyła się już dnia 31 Sierpnia (12 Września) r. b., pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 18 (30) Października r. b. o godzinie 9 i pół z rana, odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą u W-go Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wydziału II i u podpisanego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Licytacja nieruchomości Nr. 1152, zacznie się od sumy rs. 5,686 kop. 30, a licytacja nieruchomości Nr. 1163 od sumy rs. 1,724, jako szacunku za każdą z nich taksą biegłych wynalezionego.

Ksawery Chraszczewski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1152 i nieruchomości Nr. 1163 w dniu 18 (30) Października 1865 r. delegowany Asesor Trybunału termin do ostatecznego przysądzenia obydwóch wyżej wymienionych nieruchomości na dzień 15 (27) Listopada 1865 r godzinę 4 po południu wyznaczył, lecz gdy termin ten spadł, a w trakcie sprzedaży zszedł z tego świata Marcin Szamborski, współwłaściciel tychże nieruchomości, pozostawiwszy po sobie jedną córkę Kamillę Franciszkę dwóch imion Szamborską pannę pełnoletnią i gdy nieletnia Anna Paulina Urecka wyszła za mąż za Józefa Sałacińskiego urzędnika Banku Polskiego, przeto delegowany Asesor Trybunału rezolucją dnia 15 (27) Sierpnia 1866 r. wydaną, nowy termin do ostatecznego rzeczonych nieruchomości przysądzenia na dzień 12 (24) Września 1866 r. godzinę 5½ po południu wyznaczył i w terminie tym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w wydziale II, ostateczna sprzedaż obydwóch nieruchomości przed W-ym Sadkowskim Asesorem tegoż Trybunału odbędzie się

Do licytowania nieruchomości Nr. 1152 złożyć należy na vadium sumę rs. 400, do licytowania zaś nieruchomości Nr. 1163 takąż sumę rs. 400.

Ksawery Chraszczewski.

ZAPOZWY EDYKTALNE

(N. D. 5451). Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.

Wzywa Wolfa Orenstejn, ostatnio w Warszawie pod Nr. 2255 zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w przeciągu dni 30 w Sądzie tutejszym w sprawie własnej stawił, gdyż po upływie tego czasu, listami gończemi ściganym będzie.

Warszawa, dnia 16 (28) Sierpnia 1866 r.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegialny,
Żyzniewski.

(N. D. 5452). Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.

Zapozywa Cywę Rozwader v. Aleksandrę Guzanow żonę Podoficera, lat 30 liczącą, wyznania Prawosławnego, poprzednio w gminie Brudno przebywającą, obecnie z pobytu niewiadomą, ażeby w przeciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu stawiła w Sądzie tutejszym, lub o miejscu teraźniejszego pobytu doniosła, a to pod skutkami prawa.

Warszawa, d. 19 (31) Sierpnia 1866 roku.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

(N. D. 5443). Sąd Policji Poprawczej Wydziału Płockiego.

Zapozywa Joannę Krzeszewska katoliczkę żonę służącego, dawniej we wsi Zarzyczewie, gminie Szpethal, Powiecie Lipnoskim zamieszkałą, a obecnie z pobytą niewiadomą, aby w przeciągu dni 30-tu od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu w Sądzie tutejszym dla ogłoszenia jej wyroku Sądu Apelacyjnego stawiła się, gdyż wrazie upłynienia tego terminu listami gończemi ściganą będzie.

w Płocku, dnia 16 (28) Sierpnia 1866 roku.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 5629).

ПРОДАЕТСЯ ДОМЪ.

Родомской Губерній Сандомірскаго Уѣзда въ мѣстечкѣ Завихостѣ у Священника Православной Церкви Зябловскаго, домъ деревянный на каменномъ фундаментѣ; состоящій изъ пяти комнатей съ присадникомъ, прибѣмъ службы для дровъ сарай, конюшнія и пивница, ценность его въ 1000 руб. сер господа покупатели могутъ адресоватся къ домовладѣльцу. (14339.

(N. D. 5198)

Inseraty Gazetowe.

Do wzystkich dzienników zagranicznych, przyjmuje z policzeniem cen oryginalnych, biuro Domu Handlowego Komierowski et Comp. Nowy Świat Nr. 67 wprost Kopernika. Bióro nastręcza panom inserującym oszczędzenie porta i zachodu, a przy kosztowniejszych ogłoszeniach, udziela zwykły rabat. Dowody przesyła na żądanie.

(13467)

(N. D. 5458).

WYBOROWE

CEBULE KWIATOWE

z Hollandji

jako to:

Hijacynty, Tulipany, Narcyzy, Tacety, Lilie. Żonkille, Amaryllisy, Gladiolusy, Anemony, Ranunkuły, Tuberosy, Iris, Crocus, Fritillaria, Colchicum, Galanthus i t. d. już nadeszły w jak najpiękniejszych gatunkach do Składu **Nasion i Cukru J. G. Berlińskiego**, przy ulicy Rymarskiej, wprost Banku, w domu Hr. Przezdzieckiego, piąty sklep od rogu ulicy Senatorskiej i sprzedają się podług cen spisu tegorocznego katalogu, który na żądanie gratis się udziela. (2—14109)

(N. D. 5456)

PŁYN

znany od lat 25 przeszło, zawierający się w dwóch flaszeczkach oznaczonych Nr. 1 i 2-im wygubiający nagniotki bez użycia ostrych narzędzi, jakoteż wszelkiego rodzaju odzięblenia.

Dostać można każdego czasu w sklepie Rozmaitości P. **Nake** Krakowskie-Przedmieście dom Wizytkowski.

w Warszawie kosztuje rs. 1, z wysyłką zaś rs. 1 kop. 50.

(N. D. 5455)

Jan Gębicki

b. Lekarz wojskowy, posiada sposób leczenia w kilku minutach bezpowrotnie, bólu zębów i fluksji, nadto usuwa niemiły zapach z ust.

Mieszka na Wspólnej ulicy w domu W. Gutowskiego Nr. 1637, mieszkania Numer 16-ty.

Zastać go można **z rana** do **10**, a po południu od **2** aż do **wieczora**.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku).